

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Резонанс

«Моя країна важко хвора, бути здоровим у ній — важке випробування»

СТОР. 7

Ярмарок вакансій

Підприємства потребують робочої сили

В. о. голови Державної служби зайнятості Валерій Ярошенко та керівник апарату Шевченківської РДА в Києві Віталій Царан.

СТОР. 8

Навчи друга говорити

Безплатні курси української: спілкування, співи, однодумці

СТОР. 10

№ 218 (6472) СЕРЕДА, 16 ЛИСТОПАДА 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Могеріні закликала надати безвіз

У Європейському Союзі не повинні забувати про перспективи візової лібералізації для України, а також Грузії. Про це на засіданні Ради ЄС із закордонних справ заявила глава дипломатії Євросоюзу Федеріка Могеріні, **передає «Інтерфакс-Україна»**. «Я порушила питання перед міністрами закордонних справ країн Євросоюзу щодо перспектив лібералізації віз для Грузії та України з відчуттям терміновості, з якою потрібно рухатися у цій справі. Є чіткий намір, щоб усе було розставлене по місцях», — зауважила Могеріні. Вона також відзначила важливість, щоб спільнота «поважала свої обіцянки щодо лібералізації віз».

Зазначимо, що Президент України Петро Порошенко, перебуваючи цього тижня з офіційним візитом у Швеції, наголосив, що зробить усе можливе для забезпечення прогресу у вирішенні питання про безвізовий режим з Євросоюзом до саміту 24 листопада.

США вслід за ЄС розширюють санкційний список

США додали до переліку осіб, щодо яких діють санкції у зв'язку з порушенням територіальної цілісності, суверенітету і незалежності України, шість «депутатів» Держдуми РФ від анексованого Криму. **Про це йдеться в прес-релізі, опублікованому на сайті Мінфіну США.** Зокрема, під американські обмеження потрапили Руслан Бальбек, Андрій Козенко, Костянтин Бахарєв, Світлана Савченко, Павло Шперов, Дмитро Бєлік, тобто ті самі персони, які опинилися під санкціями ЄС минулого тижня. «Ці дії виражають прихильність США до пошуку дипломатичного врегулювання кризи в Україні», — зазначається в документі.

Будівництво газопроводів в обхід України суперечить енергетичній безпеці в регіоні

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Артур Герасимов, Артур Палатний.

Геннадій Кривошея, Сергій Скуратовський.

Ранкове засідання 15 листопада

Верховна Рада України ухвалила Постанову про Звернення до парламентів та органів виконавчої влади держав — членів Європейського Союзу — стосовно посилення співпраці у галузі енергетичної безпеки та потенційних ризиків реалізації проектів з будівництва транзитних газопроводів в обхід України. Таке рішення підтримали 264 депутати.

Проект заяви підписали 26 народних депутатів, представники всіх фракцій та позафракційні. Співавтор проекту постанови Ольга Бєлькова (фракція Блоку Петра Порошенка) запевнила, що Україна завжди була, є і залишиться надійним партнером і виконуватиме всі взяті на себе зобов'язання перед європейськими партнерами в енергетичній сфері для надійного транспортування газу до країн Євросоюзу. Парламентарій наголосила, що всі міжнародні експерти визнають, що Україна є найоптимальнішим варіантом для транзиту газу до Європи, однак Росія, як держава-агресор, хоче послабити позиції України через будівництво транзитних газопроводів в обхід України. Голова Комітету Верховної Ради у закордонних справах Ганна Гопко відзначила, що наміри збільшити прокачку російського газу в обхід України через транзитні газопроводи північного потоку суперечать взаємним зобов'язанням і можуть мати негативні наслідки у всьому регіоні, а наша держава втрачатиме майже 2 мільярди доларів щороку.

СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОДІЇ

Чорнобиль: 36 тисяч тонн нашої надії

На ЧАЕС розпочали встановлювати в штатне положення арку, яка накриє 4-й енергоблок і радіоактивні відходи, що утворилися в результаті катастрофи, яка сталася на станції 1986 року. Величезну сталеву споруду вже перемістили на кілька метрів. Після аналізу початкового етапу руху процес продовжиться і має завершитися найближчими днями.

Конфайнмент насувають за допомогою спеціальної системи, яка складається із 224 гідравлічних домкратів і дає змогу пересувати арку на 60 см за один цикл. Передбачається, що весь процес триватиме до чотирьох днів із загальним часом безперервного руху приблизно 33 години.

СТОР. 8

Такий відпочинок запам'ятається надовго

Група луганських школярів вирушила на відпочинок та оздоровлення до Українського дитячого центру «Молода гвардія». До 3 грудня тут триватиме XII оздоровча зміна «Наш вибір — європейська Україна». Серед щасливчиків — 120 дітей, які проживають у населених пунктах Новоайдарського, Попаснянського та Станично-Луганського районів, розташованих вздовж лінії розмежування. Таку можливість школярі отримали завдяки розпорядженню Кабінету Міністрів України, яким передбачено виділення безплатних путівок до дитячих центрів «Артек» і «Молода гвардія» для оздоровлення саме цієї категорії дітей. Водночас 80 юних мешканців області, які перебували в «Молодій гвардії» впродовж XI тематичної зміни, з відпочинку вже повернулися, **повідомляє наш власкор Павло ВОРОНЦОВ.**

Експорт лісу: у пошуках компромісу

Експерти назвали головні загрози від мораторію на вивезення лісу-кругляку: інвестиційна непривабливість, браконьєрські вирубки, занепад лісгоспів і втрата якості української деревини. **Про це йшлося на круглому столі «Експорт лісу: у пошуках компромісу».**

Мораторій на експорт частини української деревини не лише не розв'язав проблеми незаконної вирубки лісу та підтримки деревообробної галузі, а й створив нові загрози лісовому господарству. Тому урядовцям, народним депутатам і всім зацікавленим сторонам слід нагально проаналізувати наслідки дії закону про заборону вивезення лісу-кругляку й ухвалити до початку дії повної заборони експорту альтернативне рішення, яке запровадило б системи обліку та контролю за лісом та рівні й зрозумілі правила гри на ринку деревини.

СТОР. 12

Україна за дев'ять місяців експортувала агропродукції на 10,4 млрд. дол. *(УНН)*

Будівництво газопроводів в обхід України суперечить енергетичній безпеці в регіоні

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 15 листопада

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У схваленій Заяві Верховна Рада України висловила глибоку стурбованість у зв'язку з намірами щодо будівництва транзитних газопроводів в обхід України та вважає, що реалізація цих проектів суперечить стратегії енергетичної безпеки ЄС, яка полягає у диверсифікації джерел та маршрутів енергопостачання, загрожує енергетичній безпеці країн Центральної та Східної Європи, які залежать від поставок газу з одного джерела, а також позбавляє Європейський Союз реальної конкуренції та перешкоджатиме створенню ефективного енергетичного союзу в Європі.

Український парламент наголосив, що будівництво газопроводів в обхід України є політично вмотивованим. «Його єдиною метою є просування геополітичних цілей Російської Федерації щодо ослаблення України і дестабілізації всього регіону», — йдеться у Заяві.

Верховна Рада України закликала Європейський Парламент, Європейську Комісію, національні парламенти та держави — члени Європейського Союзу підтримати Україну на шляху впровадження енергетичних реформ відповідно до міжнародних зобов'язань, гармонізації законодавства України з Європейським Союзом та інтеграції енергетичних ринків України до ринку Європейського енергетичного співтовариства; долучитись до спільної модернізації та експлуатації газотранспортної системи України; дотримуватися принципу солідарності та не допустити реалізації політично мотивованих проектів з будівництва газопроводів в обхід України, що суперечить Енергетичній стратегії ЄС щодо диверсифікації джерел постачання, а також ставить під загрозу енергетичну безпеку ЄС та України.

Минулого тижня Європейська Комісія прийняла рішення, яким дозволила російському «Газпрому» збільшити прокачку газу в обхід України через будівництво нових транзитних газопроводів.

Верховна Рада ухвалила у другому читанні та в цілому проект закону про споживче кредитування (№ 2455). Заступник голови Комітету з питань фінансової політики і банківської діяльності Руслан Демчак (фракція БПП) зауважив, що на сьогодні у вітчизняному законодавстві є прогалини у регулюванні споживчого кредитування, особливо щодо оманливої реклами, реальних відсотків та комісій за кредитами, розкриття інформації, оцінки кредитоспроможності позичальника, кредитного посередництва, нав'язування додаткових послуг та відповідальності у сфері споживчого кредитування. Загалом до законопроекту надійшло 376 пропозицій, з яких 278 поправок було враховано при доопрацюванні до другого читання.

На повторне друге читання відправлено проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо стимулювання кредитування в Україні) — № 4529.

Під час засідання.

На ранковому пленарному засіданні парламент включив до порядку денного президентський проект закону щодо відшкодування фізичним особам через систему гарантування вкладів фізичних осіб шкоди, завданої зловживанням у сфері банківських та інших фінансових послуг (№ 5390). У цей час під стінами парламенту тривав мітинг ошуканих вкладників банку «Михайлівський», котрі принесли свої гроші до банку на депозит, а їм «підсунули» підписати договір із іншою посередницькою структурою, і після банкротства банку ці вклади не підлягають під відшкодування Фондом гарантуванням вкладів фізичних осіб. Для більшості мітингувальників то були всі їхні заощадження.

Законопроект дасть можливість захистити права чотирнадцяти тисяч вкладників, які були ошукані за посередництва посадовців банку «Михайлівський» і в майбутньому унеможливить такі афери. Законопроект передбачає, що виплати вкладникам банку «Михайлівський» розпочнуться через 20 днів після набрання чинності законом. Верховна Рада на вечірньому засіданні ухвалила президентський проект закону про внесення змін до деяких законів України щодо відшкодування фізичним особам через систему гарантування вкладів фізичних осіб шкоди, завданої зловживаннями у сфері банківських та інших фінансових послуг (№ 5390). Документ підтримали 285 народних депутатів.

Олег Ляшко заявив, що життя Юрія-Богдана Шухевича у небезпеці, і його можуть використати для реалізації московського плану підриву України зсередини.

ФАКТ

Станом на 1 січня 2016 року частка простроченої заборгованості за кредитами у загальній сумі кредитів по банківській системі становить 22,1%, станом на 1 березня 2016 року — 23,7%.

Близько 14-ї години лідер фракції Радикальної партії Олег Ляшко заявив, що була вчинена спроба цинічної провокації проти 83-річного народного депутата України від Радикальної партії Юрія-Богдана Шухевича, колишнього політв'язня, Героя України. О. Ляшко повідомив, що отримали повідомлення, що Юрію-Богдану Шухевичу загрожує небезпека, його можуть вбити, і «це можуть використати для реалізації московського плану підриву України зсередини». «Юрія-Богдана Шухевича вороги України хочуть використати як сакральну жертву, як це було свого часу зроблено з Георгієм Гонгадзе», — сказав Олег Ляшко і звернувся до Президента України та СБУ з проханням надати Юрію-Богдану Шухевичу державну охорону.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Альона БАБАК, фракція «Самопоміч»:

— Нині на вулиці збираються люди. Є питання з тарифами, є питання з банківськими кредитами, багато інших речей. Але життя продовжується і надзвичайно важливо, щоб парламент не забував приймати ті рішення, які мають стабілізувати ситуацію в державі й не дозволити розгойдувати те, що потрібно зберегти. Йдеться про обслуговування житла, його управління... У порядку денному не стоїть проект закону про житлово-комунальні послуги. Якщо до нового року він не буде ухвалений, у нас виникне колапс в управлінні житлом. Адже понад рік тому ми ухвалили закон про особливості управління багатоквартирними будинками. Ми відкрили ринок управління житла, перейшли на договірні відносини, але не дали вимог до управителів, до типового договору, щоб цей ринок дійсно запрацював... Ми не повинні дозволити колапсу ЖКГ. Надто на тлі всіх подій, що відбуваються.

Юрій ВІЛКУЛ, фракція «Опозиційний блок»:

— Влада знищує нашу країну, грабує людей та безсоромно заробляє на війні. Тисячі людей на вулиці кажуть цій владі, що далі так тривати не може. Але «Опозиційний блок» не хоче бунту заради бунту. Не хоче чергового перевороту та зміни однієї партії війни у парламенті на іншу. Війна потрібна лише тим, хто боїться відвертатися від годівниці, ставши за три роки мультимільйонерами. Нам потрібна єдина, мирна, самостійна Україна. Ми наполягаємо на ухваленні наших законопроектів, за які ми боремося останні півроку. Щоб захистити конституційні права громадян, «Опозиційний блок» починає в усіх регіонах країни мирний протестний рух. Наші регіональні організації ініціюють мітинги, пікети, дострокові сесії в радах усіх рівнів.

Ярослав МОСКАЛЕНКО, група «Воля народу»:

— Найближчі шість місяців будуть визначальними для української нації. Або Україна відбудеться як суверенна конкурентоспроможна незалежна країна, або буде знищена на геополітичній мапі світу. Перше й друге буде зроблено руками самих українців... Знаю точно, що нові політики служать американським, європейським і російським босам, Україні не відбутися як незалежній державі.

Хочу звернутися до українського народу: не піддавайтесь на ворожі провокації, які хочуть знищити Україну. Протести, до яких вас закликають, не збільшать казну нашої держави і не зроблять заможнішим ваше життя. І вже точно не зупинять війну. Бо лише взаємоповага та взаєморозуміння здатні її зупинити. Лише об'єднавши зусилля, ми подолаємо кризу. Лише з любов'ю один до одного ми зможемо побудувати сильну, незалежну нашу країну.

Ірина ЛУЦЕНКО, фракція Блоку Петра Порошенка:

— Головним завданням парламенту цього тижня БПП вважає прийняття законопроекту № 5390, який захистить ошуканих вкладників. А також розгляд і прийняття Державного бюджету на 2017 рік, який захистить Україну та спільні інтереси українців через підняття мінімальної зарплати, соціальних стандартів, допомогу на оплату житлово-комунальних послуг... Водночас ошукані вкладники сподіваються на підтримку не лише коаліції, а й політичних сил, які виводили і виводять сьогодні людей до Нацбанку та вулиці Києва, влаштовуючи шоу за гроші. Вкладники банків були ошукані не державою, а власниками комерційних банків. Тим не менше, за останні два роки фондом гарантування вкладів фізичних осіб було повернуто вкладникам майже 70 млрд. грн. Ці кошти виплачуються за рахунок продажу активів боржників.

Олег ЛЯШКО, фракція Радикальної партії:

— Кілька тижнів тому спільними зусиллями в парламенті прийняли закон про продовження мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення. Хочу подякувати всім, хто підтримав нашу ініціативу. Однак Юлія Тимошенко і на погоджувальній раді, і скрізь на ефірах розповідає, що продовження мораторію — це лише її досягнення, і що саме вона це виборола. Поразка завжди сирота, а в перемоги багато батьків. Це досягнення фермерів, багатьох селян, результат спільної роботи кожного окремого депутата. І наше завдання — не зупинятися на мораторії. Продаж землі — це злочин. І підписувати закон про продаж, будучи при владі, а потім, перейшовши в опозицію, розповідати, що проти цього — це цинізм і фарисейство. Закликаю вас, Юліє Володимирівно, спільно об'єднати зусилля, щоб захистити українських селян.

Вікторія СЮМАР, фракція «Народний фронт»:

— У ці дні думаю про річницю Майдану, яку незабаром будемо відзначати. Три роки тому Янукович та Азаров продавали Україну Москві. Тоді спонтанний протест знищив усі плани Путіна. Хочу згадати Устима Голоднюка з Демократичного альянсу — він стояв на Майдані за майбутнє. Це він тоді переміг Путіна. А що ми зробили тут, щоб втілити його мрію в життя, щоб мати своє українське європейське майбутнє? Так, ми виконали всі вимоги ЄС, але поки ще не маємо безвізового режиму. Ми створили НАБУ, але корупціонери й досі не сидять. На держпідприємствах продовжують красти. Так, ми будуємо Україну важко. Як важко й тим солдатам, які сьогодні на фронті. Знаю про операцію «Шатун» і що є дуже багато людей, які її підігрують і хочуть, щоб у Києві були міни. Наше спільне завдання цього не допустити.

Юрій–Богдан ШУХЕВИЧ, фракція Радикальної партії:

— Ми не хочемо розбрату й крові. Ми об'єдналися, щоб бути силою рівноваги і не дати правоохоронцям і провокаторам розхитувати ситуацію в країні. Але ми маємо запитати себе — хто розхитує ту ситуацію? Реформи не йдуть, корупція не тільки не зменшується, а й збільшується. Ми ж парламентська країна, але парламент усунувся від контрольних функцій. Ніхто не хоче сказати, хто давав повноваження переговорникам у Мінську. Нам не кажуть про таємні протоколи, підписані там, а вони існують, і ми повинні про це знати. Люди, вами торгують, а ви нічого не знаєте про це. Законопроект про особливий статус окупованих територій більше року лежить в парламенті, але нам кажуть, що його нема. Вважаю за необхідне створити спеціальну слідчу комісію, щоб розслідувати всі ці випадки і притягнути винних до відповідальності.

БРИФІНГ

Хто й навіщо «кошмарить» бізнес

Малий та середній бізнес потрібно захистити від свавілля правоохоронних органів, які, на жаль, продовжують виконувати каральну та рейдерську функції. На цьому під час спільного брифінгу наголосили **народні депутати від «Самопомочі» Тетяна Острікова, Роман Семенуха та Руслан Сидорович.**

Йдеться, зокрема, про проект закону № 3719, яким вносяться зміни до Кримінального процесуального кодексу в частині суттєвого обмеження права правоохоронців вилучати під час обшуків комп'ютери, сервери та іншу техніку. «Протягом чотирьох пленарних тижнів цей законопроект ставиться у непрохідну частину порядку денного. Ми вимагаємо розглянути цей документ», — наголосив Р. Семенуха.

«Такі зміни до Кримінального процесуального кодексу дуже потрібні. Вони убезпечать підприємців від свавілля під час обшуків, від вилучення серверів, комп'ютерної техніки тощо у той час, як слідча група може просто скопіювати інформацію і не блокувати роботу підприємства, створюючи умови для вимоги незаконної винагороди», — зауважила Т. Острікова.

Однак для того, щоб бізнес почувався захищеним, лише одних змін до кодексу замало. «Маємо реформувати ті органи, які нині «борються» з економічною злочинністю. Вже давно назрів законопроект, який би ліквідував податкову міліцію. А всі економічні злочини, предметом яких є публічні фінанси держави, були передані у підслідність одного органу — служби фінансових розслідувань чи фінансової поліції. Це має бути новий орган, до якого за принципом НАБУ будуть обрані нові фахівці з іншим рівнем правової свідомості та культури, які не будуть «кошмарити» бізнес», — сказала обраниця.

Олена РОМАШКІНА.

Виплати вкладникам банку «Михайлівський» розпочнуться через 20 днів після набрання чинності законом

Звернути зі шляху реформ неможливо, але важливо відчувати партнерське плече

Голова Верховної Ради Андрій Парубій провів зустріч із керівниками дипломатичних місій країн «великої сімки». Під час заходу обговорили питання, які турбують нині українське суспільство та міжнародну спільноту. Йшлося про надання безвізового режиму і ратифікацію Угоди про асоціацію. Очільник законодавчого органу розповів про те, як проходять реформи в нашій країні, поділився намірами.

Парламент працює ефективно

На цьому наголосив Голова Верховної Ради Андрій Парубій під час зустрічі з керівниками дипломатичних місій країн «великої сімки». «Хочу запевнити, що законодавчий орган продовжує активну діяльність, незважаючи на прогнози щодо можливої політичної кризи», — сказав він, наголосивши: приймається не просто багато рішень, а документи, які є визначальними і закладають фундамент великих реформ, що відбуваються в Україні.

Говорячи про суттєві зміни в країні, Андрій Парубій звернув увагу на втілення судової реформи, проведення е-декларування, ухвалення закону про Нацкомісію з питань регулювання ринку енергетики, електроенергії та комунальних послуг, проекту закону про Вищу раду правосуддя, питання дерегуляції. «Фактично майже кожного пленарного дня, коли розглядається той чи інший блок законопроектів, у ньому є документи, які узгоджують українське законодавство із законодавством Європейського Союзу», — наголосив він.

Окремо зупинилися під час розмови на перебігу е-декларування. «Багато хто скептично дивився на це випробування української держави, — сказав А. Парубій. — Не хочу перебільшувати, але, по-моєму, більш відкритого і більш публічного декларування важко знайти в інших країнах цивілізованого світу. Незважаючи на труднощі, ми змогли це пройти».

Своєю чергою Надзвичайний і Повноважний Посол Японії Шигекі Сумі висловив задоволення станом і темпами проведення реформ в Україні та кроками, що здійснюються в напрямі викорінення корупції. Він сподівається, що «за пару років економіка підніметься на ноги і українці побачать економічне процвітання».

На думку Голови Верховної Ради, позитивні сигнали про зміни, які відбуваються, необхідно активно поширювати. У той час, коли паралельно з бойовими діями проводяться «болючі реформи», потрібна потужна роз'яснювальна робота, наголосив він, зауваживши: «Украй важливо в час великої турбулентності демонструвати людям, що ми на правильному шляху». За його словами, «підвищення тарифів — це насправді найбільше випробування», але «далі ми підемо шляхом підвищення соціального рівня населення». Андрій Парубій висловив переконання, «що все вдасться». Він подякував представникам країн «великої сімки» за допомогу. «Ми маємо сильних партнерів і відчуття, що ми не одні», — наголосив він.

Дії, які проводять влада і народ, необхідно оцінити

Андрій Парубій зазначив, що особисто опікувався реформами, наданням безвізового режиму й «виконанням зобов'язань на цьому шляху». А відтак, вважає він, «має бути оцінка дій, які проводять наша влада і народ». Оцінка не лише критична, а й об'єктивна. Боротьба між старою і новою Україною триває, вважає очільник законодавчого органу. Непросто в один момент змінити державу, але реформи перемагають, і зміни перетворюють Україну на сучасну європейську державу.

А. Парубій закликав представників країн «великої сімки» пришвидшити процес надання нам безвізового режиму та ратифікації Угоди про асоціацію. «Нам важливі сигнали з вашого боку, знаки і розуміння того, що реформи відбуваються, — сказав він. — Нас неможливо з цього шляху звернути, але нам важливо відчувати партнерське плече».

Голова Представництва ЄС в Україні Надзвичайний і Повноважний Посол Хюг Мінгареллі зазначив, що докладе всіх зусиль для отримання Україною позитивних сигналів з боку ЄС із приводу ратифікації Угоди про асоціацію та прискорення узагальнення і гармонізації законодавчих норм України і ЄС.

За повідомленнями прес-служби апарату Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Пропонують посилити соціальний захист родин зниклих безвісти

«Реалізація гуманітарних проектів за участю Міжнародного комітету Червоного Хреста на Донбасі є надзвичайно важливою для України», — наголосила Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко під час зустрічі з регіональним директором Міжнародного комітету Червоного Хреста (МКЧХ) з питань Європи та Центральної Азії Патріком Віалем *(на знімку праворуч)* ***та головою делегації МКЧХ в Україні Аланом Ешліманом*** *(на знімку ліворуч)*.

Ірина Геращенко подякувала представникам МКЧХ за їх активні зусилля, спрямовані на подолання гуманітарної кризи на Донбасі, спровокованої війною проти України.

«Ми високо цінуємо допомогу МКЧХ за конкретними гуманітарними проектами, такими, як відбудова мосту поблизу Станиці Луганської. Сподіваюся, реконструкція мосту почнеться в найближчі тижні, це дуже важливо для місцевого населення», — зауважила Ірина Геращенко.

Уповноважений Президента також подякувала представникам МКЧХ за їх сприяння у розв'язанні проблеми водопостачання на окуповану територію. Україна, щоб запобігти гуманітарній катастрофі на Донбасі, поставляла воду населеним пунктам на окупованій Луганщині, усвідомлюючи катастрофічність припинення водопостачання для 600 тисяч осіб на сході України: «До того ж ми зазнавали значних збитків, і МКЧХ прийняв рішення сприяти українській стороні у виплаті боргу».

Ірина Геращенко також відзначила співпрацю з МКЧХ у питаннях розробки нових законопроектів, зокрема політик поінформувала, що за участю Міністерства з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб і представників МКЧХ напрацьовано законопроект, спрямований на посилення соціального захисту родин зниклих безвісти.

Під час зустрічі сторони також обговорили співпрацю в інших гуманітарних питаннях, в тому числі й активізацію спільної роботи щодо пошуку зниклих безвісти та незаконно утримуваних осіб.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Про освіту та бюджетні ризики

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

Сьогодні у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання на тему: «Про стан та проблеми фінансування освіти і науки в Україні».

Цього року до них додалися помилки в реформуванні професійно-технічної ланки та побоювання щодо виникнення схожих проблем у закладах середньої освіти, які з наступного року фінансуватимуть із місцевих бюджетів (за рахунок державної субвенції виплачуватимуть лише зарплату вчителям).

Пов'язані з фінансовою децентралізацією надходження до місцевих бюджетів зростають нерівномірно, тож подекуди місцева влада об'єктивно може виявитися неспроможною утримувати шкільну мережу, принаймні на рівні попереднього року.

До чого призводить непродумане реформування, країна вже побачила на прикладі системи профтехосвіти (ПТО). Відповідно до закону про держбюджет-2016, посеред навчального року, взимку, підготовку робітничих кадрів у закладах ПТО раптово передали на фінансування з місцевої скарбниці, що мало не призвело до колапсу галузі. Діряві бюджети невеликих міст обласного значення не мали жодної можливості самостійно утримувати профтехучилища. В результаті заклади не фінансувалися, педагоги не бачили зарплат, а учні — стипендій. Не отримували коштів на харчування діти-сироти, які перебувають на повному державному утриманні. Проблему довелося розв'язувати в ручному режимі — через надання стабілізаційної дотації з державної скарбниці місцевим бюджетам. Але через невизначеність долі ПТО та відверту загрозу закриття у багатьох професійно-технічних навчальних закладах фактично було зірвано вступну кампанію. Зрештою, МОН був змушений її продовжити до 1 жовтня поточного року.

Нині ситуацію нібито виправили. Зокрема, на Тернопільщині, де у жовтні представники профспілок професійно-технічних навчальних закладів виходили під стіни облдержадміністрації з вимогою виплатити їм зарплати і стипендії (яких вони не бачили з липня місяця), пізніше заборгованість було погашено. За словами голови Тернопільської обласної ради профспілок Андрія Присяжного, додатково виділених на фінансування закладів ПТО коштів вистачить до кінця року.

Водночас профспілки не виключають виникнення схожих проблем (хоча і в меншому масштабі, ніж це було з професійно-технічною освітою) на рівні шкільної ланки. Таку небезпеку помітили і в іншій області — Київській.

«Додаткові видатки, які згідно з проектом держбюджету-2017 передають на місця, а це — утримання шкіл та закладів охорони здоров'я (зокрема, видатки на енергоносії та шалено дорогі комунальні послуги), здатні обнулити бюджети розвитку низки містечок та районів Київщини, — каже голова постійної комісії з питань бюджету і фінансів Київської обласної державної адміністрації Ольга Бабій. — Не виключаю, що закриватимуться окремі лікарні, передусім міськрайонні, та школи».

До оптимізації шкільної мережі спонукає й демографія — зменшення кількості дітей відповідного віку. Вихід із ситуації — створення потужних опорних шкіл, куди підвозитимуть учнів із закритих або реформованих малокомплектних закладів. «На Київщині є райони, де всі школи — малокомплектні, — каже Ольга Бабій. — Наприклад, Тетіївський. Проте там досі не визначили жодної школи, яка має стати опорною».

Що ж стосується розташованих в області закладів ПТО, то до кінця поточного року всі вони, за винятком одного, забезпечені фінансуванням за рахунок стабілізаційної дотації з держскарбниці та власних бюджетів окремих міст. «Зокрема, Біла Церква була змушена із 200 млн. гривень бюджету розвитку 40 млн. гривень віддати на ПТУ», — зазначає Ольга Бабій.

Анна ЛУКАНСЬКА.

ПРИВІТАННЯ

Морським піхотинцям України

Дорогі воїни!

Щиро вітаю вас із Днем морської піхоти України.

Морська піхота України веде свою славну бойову історію від 23 травня 1918 року, коли Гетьман України Павло Скоропадський видав указ «Про початок формування бригади морської піхоти у складі трьох полків для несення служби». Українська морська піхота уславилася героїчними боями з московсько-більшовицькими окупантами. Особовий склад морської піхоти Української Народної Республіки проявив виняткову відвагу у найбільших бойових операціях армії УНР: Першому і Другому зимових походах у глибоких тилах ворога.

Легендарні попередники можуть пишатися своїми нащадками, адже 22 лютого 1992 року попри жорсткий опір російського керівництва 880-й окремий батальйон із Севастополя присягнув на вірність відродженій Україні.

Своє гасло «Вірний завжди» морські піхотинці довели й у 2014 році. Після окупації Криму російськими військовими злочинцями понад двісті воїнів — морських піхотинців не зрадили своїй присязі на вірність українському народу. Цей подвиг і вірність українських воїнів наша історія пам'ятатиме вічно.

Того ж року героїчна морська піхота вирушила на Донбас боронити українську незалежність. Нині морські піхотинці тримають найскладнішу ділянку фронту оборони рідної землі від російських агресорів. Вкотре морська піхота доводить бойову звитягу ще одне гасло: «Там, де ми, — там перемога».

Підрозділи морської піхоти — це високопрофесійні, патріотичні та віддані бійці. З такими воїнами — переконаний — переможемо! Ми пишаємося нашими морськими піхотинцями.

Зичу вам міцного здоров'я та благополуччя, а вашим родинам спокою, добробуту та мирного неба над головою.

Голова Верховної Ради України Андрій ПАРУБІЙ.

Працівникам радіо, телебачення та зв'язку

Дорогі друзі!

Щиро вітаю Вас з професійним святом працівників радіо, телебачення та зв'язку!

Ваша праця — надзвичайно важлива у сучасному світі. Невід'ємною частиною нашого життя є телебачення, радіо, соціальні мережі та Інтернет. Новітні інформаційні технології пронизують весь суспільний простір. Ваша праця неоціненна, адже саме ви доносите інформацію.

Поширення та вчасне отримання інформації творить та змінює події, формує сьогодення та майбутнє. Інформація стала стратегічним ресурсом. В умовах війни, коли Україна протистоїть російському окупанту, інформація — це і складова національної безпеки. Своєчасне і достовірне поширення певної інформації може порушити плани ворога, зберегти тисячі життів і зберегти державу.

Три роки тому після закликів у соціальних мережах і прямих трансляцій із середмістя Києва мільйони українців вийшли на Майдан Незалежності, протестуючи проти свавілля злочинного режиму Януковича, — так розпочалася Революція Гідності.

Одна із складових гібридної війни, яку веде російський імперіалізм проти України, — інформаційна. І часто вона буває небезпечніша, ніж безпосередні військові дії. Бійці українського інформаційного фронту дають гідну відсіч російській агресії.

Важко переоцінити Ваш внесок у нашу спільну боротьбу. Переконаний: спільними зусиллями — переможемо!

Голова Верховної Ради України Андрій ПАРУБІЙ.

З Тернопільщини на передову волонтерська група «Схід та Захід єдині» відправила 28 тонн продуктів — яблука, картоплю, консерви, тушонку, цукор. А ще — теплий одяг, взуття, шкарпетки. Це, за словами представника волонтерів групи у західному регіоні Василя Конька, 36-та відправка великого гуманітарного вантажу для бійців з початку АТО. Тільки нинішнього року військові на передовій зустріли шість 28-тонних фур. Військовий пенсіонер Юрій Фролов подбав про заправку автотранспорту. Отець Ігор Тарнавський з церкви Пресвятої Богородиці зі Зборівського району освятив солдатський вантаж, *повідомляє кореспондент Галина МИКОЛИН*

Андрій РЕВА: «Мобілізація і війна дали можливість багатьом почати все заново»

Запитання до інтерв'ю міністра соціальної політики і праці Андрія Реви накопичувалися кілька місяців. Протягом останнього часу в суспільстві точаться суперечки з приводу того, якою повинна бути ефективна допомога учасникам АТО, переселенцям і мешканцям окупованих територій, хто цю допомогу повинен надавати і в якому обсязі. Як вирішувати повсякденні питання, які виникають у громадян, об'єднаних однією бідою — війною на сході? Чи вийдемо ми з цієї ситуації сильнішими та більш згуртованими? Про все це — в розмові з міністром соціальної політики Андрієм РЕВОЮ (на знімку).

— Андрію Олексійовичу, судячи із запитань до газети від учасників АТО та членів їхніх родин, якщо в 2014—2015 роках найбільшою проблемою було отримання статусу учасника, то сьогодні, за словами бійців, потрібна психологічна підтримка та допомога в адаптації до мирного життя. Чи встигає міністерство за потребами цієї цільової категорії?

— Що стосується соціально-психологічної реабілітації. Закону немає. Відповідної системи немає. Фахівців немає. Наче у відомому анекдоті радянських часів. «У вас курчата табака є?» — «Немає». «Червона ікра є?» — «Немає». «Ікра чорна?» — «Немає». «Що ж у вас є?» — «Є бажання працювати ще краще». Так і в нас. Нічого немає — є бажання займатися цим процесом.

Держава два роки виділяє величезні кошти, майже 50 мільйонів гривень. А де результат? Я передав матеріали до Генеральної прокуратури про те, як використовувалися кошти, спрямовані на соціально-психологічну реабілітацію військовослужбовців. В яких умовах вони там проходили так звану реабілітацію? І хто вигравав тендери? І скільки випадків, коли є акти виконаних робіт, а під час перевірки виявляється, що заплатили державні кошти структурам за те, чого вони не робили. Питанням нині займаються правоохоронні органи.

Загальновідомо, що рибка ловиться в каламутній воді. І тому не дивно, що певні нечесні ділки наживаються на цьому.

До речі, взяти нещодавній арешт у Державній службі у справах ветеранів рядового працівника, в якого виявилася вся тендерна документація служби. Як працівник без відома керівництва міг тримати у себе всю документацію? Хочу, щоб дали відповідь правоохоронці. Хоча, на мій погляд, після таких речей керівник просто повинен написати заяву і піти у відставку. Красти у своїх побратимів — учасників АТО, які потребують допомоги, або закривати очі на зловживання — за це треба відповідати.

Тобто гроші давалися ні під що. За відсутності системи краще їх не виділяти, ніж виділяти, щоб розкрадали. Це моя думка.

— А що тоді пропонує міністерство?

— Потрібна система. Ось ми солдата призиваємо за мобілізацією. Ми ж не направляємо його на передову одразу. Спочатку на навчання, на полігон. Солдат набуває навичок, проходить певну підготовку, в тому числі й психологічну. Привчається до умов військового життя. І лише після цього через декілька місяців вирушає на передову і бере участь у бойових діях.

А як зворотний процес відбувається? Солдата демобілізували, і він приїхав додому. Вибачте, це як у барокамері. Не можна одразу спуститися на дно, а потім різко піднятися. Це викличе серйозні проблеми в організмі. Учора людина воювала, а сьогодні — вже вдома. Без зброї. А в неї психологія, весь настрій — там. Потім купа проблем, які доводиться розв'язувати.

Якщо ми хочемо, щоб військовий нормально адаптувався до мирного життя, процес адаптації повинен бути аналогічним процесу призову. До того ж зрозуміло: коли завершився термін мобілізації, після цього ви не змусите людину проходити психологічну реабілітацію. А якщо залишається два-три місяці до завершення — в цей період бійця потрібно знімати з передової, він повинен пройти відповідну психологічну реабілітацію, професійну орієнтацію.

Якщо ми так бачитимемо цей процес, тоді його правильно відбудуємо і визначимося на кожному етапі, хто за що відповідає. Очевидно, що без Міністерства оборони, без Міністерства внутрішніх справ цю проблему не розв'яжемо. Далі повинні визначити центр реабілітації. Готувати кадри, здатні працювати з цими людьми. Нині програма психологічної реабілітації фінансується через Державну службу у справах ветеранів і мало чим відрізняється від санаторно-курортного лікування. Ніякої спеціалізованої психологічної реабілітації немає.

— Чи є певні регіональні особливості в роботі підрозділів Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції? Наприклад, судячи з редакційної пошти, виділення житла чи земельних ділянок в одних областях проходить безпроблемно, в інших — з конфліктами. Чим це спричинено, адже закон для всіх один?

— Міністерство соціальної політики не виділяє землю. І хоч би як я хотів, не можу допомогти бійцям АТО у цьому питанні. Ним займаються місцеві органи влади.

І тут картина різна. Є місцеві органи влади, які опікуються проблемою і досить серйозно допомагають. А є ті, які цього не роблять. Є територіальні громади, де вільної землі мало — приміром, Київ. Водночас закон прописаний так, що людина може просити землю не там, де вона живе, а там, де хоче. Звичайно, охочих отримати землю під Києвом більше, ніж в інших місцевостях.

Тому тут є проблема. І наш вплив якщо і можна використати, то тільки в напрямі законодавчого врегулювання. Так, як ми врегулювали надання житла родинам загиблих військовослужбовців АТО та інвалідам АТО.

Моє переконання: землю треба надавати там, звідки людина пішла служити. Винятком повинні бути демобілізовані внутрішньо переміщені особи, які зареєстровані в Донецьку, Луганську, інших місцях. Їм немає куди повертатися. Вони повинні мати право вибору, отримати землю, де хочуть. А всі решта: тебе призвали, повернувся додому — і там повинен отримувати землю, а не в місті Києві. Це моя особиста думка. Інакше ми ніколи цю проблему не розв'яжемо.

— Конфлікти з приводу пільгового проїзду учасників АТО та інших категорій у громадському транспорті виникають практично в усіх областях. Водії приватного транспорту кажуть, що їм не відшкодовують вартість послуг. Чи підтримуєте ви ідею монетизації пільг? Можливо, бачите інший шлях розв'язання проблеми?

— Тільки так. Іншого виходу немає. Не повинно бути приниження, з одного боку, ветерана війни, учасника АТО. А з другого боку, не повинен підприємець бути поставлений у таку ситуацію, коли держава встановила пільгу і забула за це заплатити. Кошти треба платити самому ветерану. Ми даємо йому грошову компенсацію за пільги, а він на свій розсуд її використовує. На проїзд, на санаторно-курортне лікування тощо.

Ми такий законопроект готуємо. До речі, в операційному плані роботи уряду це передбачено на IV квартал 2016 року.

— Ще одна численна категорія громадян, які постраждали внаслідок анексії Криму та бойових дій на сході, — внутрішньо переміщені особи. У вашому міністерстві називають цифру в 1,7 мільйона осіб. Частина з цих людей переїхали тимчасово і мають намір повернутися на малу батьківщину, щойно завершаться бойові дії. Інша частина збирається будувати життя на новому місці. Чи відрізняється соціальна політика щодо цих груп? Адже потреби в них різні.

— Знаєте, як чітко ідентифікувати тих, хто повернеться, і тих, хто не повернеться? Візьміть карту України. Що далі на захід, то менша ймовірність, що переселенець повернеться. Із шести тисяч громадян, які переїхали до Вінницької області, де я працював, 90 відсотків заявили, що виїхали назавжди.

Сьогодні основна маса переселенців зареєстрована в Донецькій і Луганській областях. Тобто вони виїхали, зареєструвалися і повернулися назад. У законі написано: якщо людина понад два місяці відсутня на підконтрольній території, вона втрачає статус внутрішньо переміщеної особи.

Ось 1700 тисяч зареєструвалися як внутрішньо переміщені особи. У нас 1200 тисяч пенсіонерів проживали на непідконтрольній території. Із них лише 150 тисяч не звернулися по пенсію. Решта, якщо вірити статистиці, у нас виїхали з окупованої території, живуть на підконтрольній території й отримують пенсію. Але в лютому 2016 року, коли СБУ провела перевірку, з'ясувалося, що 450 тисяч цих людей ніколи не перетинали лінію розмежування і мають довідку внутрішньо переміщеної особи. Коли їм запропонували приїхати і звернутися до органів соцзахисту, приблизно 300 тисяч із них не звернулися.

Тепер питання: кому платилися ці пенсії? Формально платилися тим, хто вважається внутрішньо переміщеною особою.

— Процес верифікації отримувачів соціальних виплат, коли виплата пенсій та соціальної допомоги переселенцям була одномоментно заблокована, не раз піддавали критиці і народні депутати, і громадські організації. В областях, на які лягло найбільше навантаження із прийому переселенців, утворювалися величезні черги в управліннях соцзахисту, відділеннях Пенсійного фонду та Ощадбанку. Які результати цих перевірок та які висновки для себе ви зробили?

— Вибачте, але якщо ми платимо державні кошти, то маємо бути впевнені, що платимо певному пенсіонеру. Коли почали наводити порядок у цьому питанні, зчинився ґвалт: ви порушуєте права внутрішньо переміщених осіб. А як так: 38 мільярдів гривень заплачено цим людям. Ми повинні знати, куди вони пішли? Дійшли вони до пенсіонера чи ні? Хто їх отримав? Хіба ніхто не бачить, як торбами возять готівку з підконтрольних територій на непідконтрольні? Ви впевнені, що гроші доходять до пенсіонерів?

Завтра українська армія прийшла в Донецьк. Марія Іванівна прийшла, приміром, до Кіровського управління Пенсійного фонду і каже: мовляв, із жовтня 2014-го і по жовтень 2016 року, будь ласка, заплатіть мені пенсію. «Як же так, ви ж отримували пенсію, Маріє Іванівно». — «А покажіть заяву. Вона не моя, це не мій підпис». І все.

Друге питання. Пенсіонер приїхав, оформив пенсію, потім повернувся до Єнакієвого і помер. Карточка є? Є. Нас повідомлять про те, що він помер? Чи родичі й далі отримуватимуть пенсію за нього? Органів РАЦС там немає, бо їх бандити ліквідували. А коли ми перевірили і припинили виплати, то ґвалт: яке ви мали право втручатися?

Далі. Людина отримала картку для соціальних виплат. Поїхала до Донецька, там її на підвал кинули. Людина там сидить, а гроші за неї бандити отримують. Ми припинили виплати — і вся економічна база для утримання заручника зникає. Тепер він повинен приїхати ідентифікуватися, тоді виплати поновимо. І знову всі кричать: порушення прав людини.

Сьогодні проблема не у виплатах-невиплатах. А в тому, щоб кошти, які ми платимо, потрапляли до тих людей, яким вони призначені. А у нас такої впевненості немає. Тому ми змушені контролювати. А нас звинувачують у тому, що ми порушуємо права громадян. Тільки не можу зрозуміти, як.

— Словосполучення «пенсійний туризм» та «липові переселенці» ввійшли до лексикону урядовців. Чи відповіли за видачу фальшивих довідок працівники структур соцзахисту, адже свого часу реєстрація без виїзду з окупованої території була поставлена на потік? Як узагалі ви бореться зі зловживаннями в цій чутливій сфері?

— Боротися і карати за зловживання повинні правоохоронні органи. Нині триває процес верифікації, який проводить Мінфін. І якщо такі факти викриваються, вони зобов'язані передавати їх правоохоронним органам. Якщо посадова особа робить службове підроблення, перевищує службові повноваження, зловживає владою і це призводить до витрат із бюджету, до прямої шкоди — то, звичайно, це повинна бути кримінальна відповідальність і люди повинні відповідати. Але не я притягаю до кримінальної відповідальності.

— У країні активно відкриваються центри надання адміністративних послуг, де в комфортних, цивілізованих умовах громадянин може вирішити багато життєвих питань. Є електронна черга, мінімум часу для очікування. Чому такі центри не обслуговують внутрішньо переміщених осіб із питань реєстрації, соціальних виплат тощо?

— Саме так робиться у Вінниці. Управління соціального захисту працює через центр адміністративних послуг «Прозорий офіс». Нині цю схему намагаємося поширити на всю Україну. До кінця року мали відкрити п'ять таких центрів. Але реально виходить два. Ми взяли п'ять великих міст: Харків, Київ, Дніпро, Одеса, Львів. Зібрали у Вінниці міських голів. Їм пропонували зробити такі прозорі офіси. Даємо типову документацію, вони розробляють свою проектно-кошторисну документацію. Фінансування — половина на половину. Половину вони фінансують, половину — ми. А наповнення — комп'ютери, меблі, — купуємо за рахунок коштів Світового банку і їм даємо.

Тобто умови дуже гарні. Результат: Харків уже закінчує два прозорі офіси, решта поки що не виявляють такої активності. До речі, у змінах до бюджету передбачено Харкову 20 мільйонів гривень на будівництво таких прозорих офісів.

Це потрібно робити. Тому що в тому-таки Краматорську на 200 тисяч населення 70 тисяч переселенців. У них управління соцзахисту — 153 особи. У Вінниці, де мешкають 400 тисяч населення, в управлінні соцзахисту працюють 142 особи. До того ж у Вінниці черг немає, а в Краматорську — є. Тому що у Краматорську на прийомі 10 осіб працюють, а у Вінниці — 40. Але це вже організація роботи.

— Коли кажуть про учасників АТО чи переселенців, зазвичай ідеться про проблеми та їх розв'язання. Водночас серед цих осіб є активні, самостійні, підприємливі люди. Їм також потрібна допомога держави і суспільства, але в іншій формі. Які позитивні наслідки демобілізації військовослужбовців та внутрішньої міграції ви вбачаєте?

— До нас якось приїхала чудова жінка, начмед у дитячій лікарні в Горлівці. Її сина перевели до музичного училища імені Леонтовича у Вінниці. І мати вирішила подивитися, чи сина тут не ображають. Вона походила день, зареєструвалася. Потім запитує: «Скажіть, а я можу сюди переїхати?». І ми цю жінку влаштували до центру матері й дитини, вона ще на двох роботах працювала. Увійшла до програми «Муніципальне житло» і через рік уже отримала квартиру. Звісно, вона до Горлівки повертатися вже не буде.

Під час моєї роботи у Вінниці ми давали установку: потрібно допомагати людям, щоб вони відчували, що в своїй країні живуть. А не гнобити за те, що ми не змогли їх від бандитів захистити. Це наш провал, держави. Поки ми там гралися з тими бандитами, які захопили СБУ, — отримали війну. Не вистачило твердості керівництву — тепер маємо те, що маємо. Якщо «Ягуар» узяв штурмом і визволив Харківську ОДА від сепаратистів, чи можна було так само визволити Донецьку ОДА? Риторичне запитання.

Регіони, які правильно поставилися до переселенців, отримали колосальний плюс для свого соціально-економічного розвитку, тому що приїхали дуже кваліфіковані люди. Разом із вишем виїхали 700 викладачів Донецького національного університету. За два роки перебування їх у Вінниці вони фактично стали лідерами ринку освітніх послуг у регіоні. Цьогоріч набрали студентів більше, ніж інші виші.

Я вже не кажу про чудових лікарів, яких ми отримали. Чудових учителів. Це люди, патріотично налаштовані. Із Донбасу виїхали, вважаю, кращі. Котрі не хочуть жити серед тих бандитів, які захопили владу, — серед моторол, гіві та інших бандюганів, «героїв новоросії».

Мобілізація і війна дали можливість багатьом людям почати все заново. Стосовно воїнів АТО. Переважна частина, як правило, пішли на контракт. У селі цей хлопець, можливо, не мав перспектив. А тут повоював, отримав військові навички. Почувається впевнено, тому що в армії. Отримує нормальні гроші. Його поважають.

Багато хто повертається і хоче розпочати свою власну справу. Після війни людина дивиться на світ іншими очима. У цих людей величезна енергія. І якщо її правильно спрямувати... Атом може бути мирним, а може бути атомна бомба. Якщо ми хочемо, щоб крутилася турбіна й вироблялася електроенергія, то держава повинна організувати цей процес і дати бійцю можливість застосувати свою енергію в мирних цілях.

Це соціально й політично активні люди. Їх можуть залучити екстремісти, а може влада залучити до суспільно корисної праці.

Інтерв'ю провела Ліна КУЩ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Землю треба надавати там, звідки людина пішла служити

Прес–клуб відновив свою діяльність

Після більш як дворічної перерви відновив роботу Луганський прес-клуб.

З цієї нагоди у просторому приміщенні обласної організації НСЖУ зібралися не лише журналісти, а й громадськість, представники влади та бізнесу, адже це важлива подія для регіону. З Києва приїхала засновниця громадської організації Людмила Соколенко, яка у 2014-му вимушена була залишити Луганськ і тепер мешкає під Києвом. Разом із журналістами-переселенцями, які проживають в області і нині працюють на українській території, вона згадувала, коли, як і з чого починав свою діяльність регіональний прес-клуб і яких результатів досягнув.

Давнім другом регіонального прес-клубу є Луганська філармонія. Протягом кількох років журналісти добивались, щоб її приміщення було відремонтоване. І це сталося.

Дізнавшись про те, що прес-клуб знову запрацював у Сєверодонецьку, на його презентацію прибули солісти філармонії, лауреати міжнародних конкурсів і фестивалів Олена Босенко, Ігор Новіков та струнний квартет. Філармонія лише рік тому відновила свою роботу, отже, дружба з журналістами триватиме. Як зазначив голова ГО «Луганський прес-клуб» Ариф Багіров, «головне сьогодні — налагодження комунікації між громадами області та України, встановлення партнерських відносин, позиціонування області як відкритої, сучасної, української».

На знімку: гості прес-клубу — музиканти.

Фото надав
Павло ВОРОНЦОВ.

Луганщина створює тривимірний економічний простір

У Сєвєродонецькому льодовому палаці відбувся Луганський регіональний форум «Зміни в 3D: асоціації, бізнес, влада».

Відкриваючи пленарну частину форуму, голова Луганської ОДА — керівник обласної військово-цивільної адміністрації Юрій Гарбуз так пояснив вибір дещо нетипової для економічного заходу назви: «Наша мета показати перспективи модернізації регіону одразу в трьох взаємопов'язаних площинах — суспільному житті, економіці та держуправлінні».Сформувати ці напрями нам допоміг минулорічний форум, який область провела в Києві. Тоді під час «Днів Луганщини» у столиці було представлено інвестиційний потенціал регіону, а вже цього разу фахівці підготували його обґрунтовану Стратегію до 2020 року. Під час створення цього документа було сформульовано статегічне бачення розвитку Луганської області, а також визначено напрями та цілі, звичайно ж, з урахуванням наслідків проведення АТО на території регіону і структурних змін в її економіці.

Які ж інструменти було обрано для реалізації стратегії? Насамперед для реалізації стратегії велика роль відводиться такій новоствореній структурі, як Агенція регіонального розвитку Луганської області. Це неприбуткова, небюджетна установа, яка створена для ефективної реалізації державної регіональної політики щодо відбудови та розвитку території. Крім того, громадські активісти представили головну комунікативну інновацію в тандемі «влада—суспільство». Ідеться про професійно орієнтовані асоціації, які сприяють соціальному контролю за діяльністю влади та бізнесу. Перший такий досвід уже є і продемонстрували його медики. Вони об'єднались в асоціацію, яка бере активну участь у розвитку своєї галузі. Причому до розв'язання своїх корпоративних проблем залучають різні організації. Позитивну динаміку самоорганізації також демонструють і вчителі, працівники культури тощо.

Учасники форуму мали змогу ознайомитися з представленими на розгорнутій експозиції досягненнями та інвестиційними пропозиціями 37 провідних промислових та аграрних підприємств регіону. Тут була представлена продукція підприємств харчової та переробної галузі, фармакології та фармацевтики, легкої та хімічної промисловості області. Юрій Гарбуз переконаний, що Луганщина має всі шанси підкорювати ринки не тільки нашої країни, а й далеко за її межами.

Основним моментом на форумі стало підписання меморандуму про співпрацю між облдержадміністрацією та ТОВ «Сільськогосподарське підприємство «НІБУЛОН», Державним концерном «Укроборонпром», Польсько-Українською Господарчою Палатою та іншими. Як зазначив перший віце-президент Польсько-Української Господарчої Палати Олег Дубиш, підписання документа допоможе розвитку співпраці між українськими та польськими партнерами на території Луганщини і залученню сюди зовнішніх інвестицій, а також розвитку експортного потенціалу східної території.

Також під час форуму відбулось урочисте оголошення переможців в номінації «Інвестор року». Серед відзначених цією нагородою, зокрема, керівник ТОВ СП «Нібулон» Олексій Вадатурський, який зробив дуже багато для розвитку і відбудови Луганщини.

Отже, тривимірний економічний простір створено, дорожня картра є. Тепер справа за виконанням окресленого.

Поліція ставить заслін смертоносним «іграшкам»

На Луганщині почалося комплексне оперативно-профілактичне відпрацьовування.

Для території, де проходить антитерористична операція, такі заходи необхідні і дуже важливі, оскільки допомагають стабілізувати криміногенну ситуацію, не допускати витоку зброї, вибухівки та боєприпасів із зони АТО, виявляти сепаратистські настрої тощо. Як зазначає начальник управління Національної поліції в Луганській області Сергій Комісаров, криміногенна ситуація в регіоні сьогодні не така складна, як, скажімо, у Києві або в центральних і західних регіонах країни. Враховуючи АТО, військові й поліція патрулюють усю територію, стежать за порядком і готові в разі необхідності застосовувати зброю.

В області за графіком будуть відпрацьовані всі райони та міста. Спочатку відбувся підготовчий етап, збір інформації, а з 5 листопада стартувало відпрацьовування. Поліція й раніше займалася пошуком та вилученням зброї в населення, а нині ця робота активізувалася. Перекрили всі можливі канали вивезення зброї з території. На блокпостах широко використовують собак, особливо ретельно поліція разом із військовою службою правопорядку перевіряє військовослужбовців. Скажімо, якщо якусь частину переводять в інше місце, то перевіряють речі, зброю особового складу. У полі уваги поліції сьогодні перебувають усі поштові відділення.

Випадки затримання військовослужбовців, які після демобілізації повертаються додому з «військовими іграшками», трапляються. Із зони АТО везуть і гранати, і набої, і кулемети, і автомати. Пояснюють по-різному: хтось збирається рибу глушити, хтось обіцяв привезти військові сувеніри, є й такі, які вирішили заробити на продажі зброї. У період відпрацьовування цей напрям буде одним із головних.

Не останню роль у проведенні комплексного оперативно-профілактичного відпрацьовування відіграють дільничні інспектори, особливо ті, хто працює на лінії розмежування.

Адже вони добре знають населення своєї території, їм відомо, хто чим дихає, який спосіб життя веде й у який бік дивиться. Серйозні завдання й відповідальність під час відпрацьовування покладено також на поліцейський батальйон особливого призначення «Луганськ-1». Це єдиний підрозділ Нацполіції, який несе службу на «нульові».

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Фото прес-служби управління Нацполіції в Луганській області.

ПРОТЕСТНІ НАСТРОЇ

Гопак в окупованих містах

У Луганську спробували підірвати так звану зірку Перемоги, установлену в травні цього року на естакаді при під'їзді до місцевого залізничного вокзалу. Як написали нам луганчани, які залишилися на окупованій території, цей «монумент» являє собою товсту 8-метрову трубу, на кінці якої світиться стилізована під кремлівську зірка.

«Коли я дізналася, що цю коряву споруду підірвали, то дуже зраділа, — написала нам луганчанка Євгенія С. — Тут, у Луганську, його інакше як «оком Саурона» (втілення зла в романі-фентезі Джона Толкіна «Володар перснів». — **Авт.**) і не називають. Страшнішу потвору, що псує вигляд нашого улюбленого міста, навіть вигадати важко. Один в один нагадує надгробну зірку, яку ставили на радянських могилах, тільки вдесятеро збільшену.

А хіба можуть запропонувати щось гарне місцеві послідовники одіозного московського мотоцикліста й улюбленця Путіна — Залдостанова. Представники луганського байк-клубу в такий спосіб виявили ініціативу водрузити на трубу зірку. Це був свого роду «прогин» перед Кремлем. Тому особливо дякую тим, хто спробував це «диво» монументалізму зруйнувати...»

«На превеликий жаль, «око Саурона» вистояло, — написав луганчанин Володимир Вікторович. — Вибухом було пошкоджено металеву трубу й у ній утворилася діра діаметром 70-80 сантиметрів, яку незабаром комунальники заварили. Місцеві «правоохоронці» одразу повідомили по своєму «сепар-тв», що «акція була здійснена українською агентурою у зв'язку із затриманням лідерів угруповання фанатів луганського українського футбольного клубу «Зоря» «Ультрас чорно-білі». («Голос України» вже неодноразово писав про цих молодих патріотів і їх арешти в окупованому Луганську. — **Авт**). Може, це так, але я думаю, у Луганську знайдеться й багато інших, яким ця «влада» уже поперек горла стала. І таких людей тут стає дедалі більше. Дістали вони вже нас...»

Щоправда, протестний настрій не завжди виражається такими радикальними акціями. Але це зовсім не тому, що проукраїнського населення в «ЛДНР» немає, як у цьому намагаються запевнити окупанти. Просто протести виражаються найчастіше в побутовій площині.

Відомий блогер Олександр Чернов написав у Фейсбуці, як пройшов виступ у Єнакієвому єдиного на всю «молоду республіку ДНР» академічного ансамблю «Донбас»: «Програма: «морячки», хороводи і танці в гімнастерках часів ВВВ, що набили за два роки оскомину. Але глядачі посередині концерту попросили ансамбль «Донбас» станцювати гопак: «Адже, пам'ятаємо, в 2013 році танцювали!» Ведучий, було, заперечив, що «немає костюмів», але самі артисти охоче погодилися. Тому останнім номером концерту був гопак. Як сказали після самі артисти: «Уже й не пам'ятаємо, коли танцювали. Але костюми із собою увесь час возимо». І подякували публіці! А під час танцю молодь із задніх рядів зали, перекриваючи музику, кричала: «Донбас — Україна!». І тих, хто при цьому посміхався, було набагато більше, ніж, тих, хто скривився...»

А за кілька днів у самому Донецьку танцюристи вже самі без прохань глядачів виконали танець запорізьких козаків. І, за словами Олександра Чернова, зробили вони це з душею, викликавши «радість публіки й шипіння вати...»

Влад СЕМЕНЧУК.

Будні зони бойових дій

Після демобілізації з лав Збройних Сил України повернувся до роботи наш власний кореспондент у Львівській області Богдан Кушнір. Позаду 15 місяців служби в армії, з них п'ять — у зоні АТО. Продовжуємо друкувати нотатки нашого колеги про армійські будні.

Атака на блокпост

Перші сонячні промені сріблили траву край дороги, коли підполковник із групою солдатів під'їхали до блокпоста.

— Хто такі? — перегородив дорогу грізний шаолінь, обвішаний гранатами і запасними ріжками.

— Гей, ти, окунь, — біжи в бліндаж, поки іграшок не розгубив, — порадив офіцер. — Зараз почнеться обстріл.

— Звідки знаєте?

— Вуха протри, ану побігли, — наказав підполковник і віддав команду двом своїм солдатам висунутися на дві сотні метрів уперед.

Щойно забігли в бліндаж, як на поверхні розірвалися снаряди. Гатили прицільно, вогонь щільною завісою накривав першу лінію оборони.

— Це на годину — не менше, — подумав підполковник і влігся на вільний лежак біля солдатів порідділого взводу.

Лежали мовчки, час від часу якийсь балагур кидав веселі фрази, чим викликав загальний сміх.

— Кок, а кок, що нині на сніданок? — допитувався в кухаря, що останнім зайшов у бліндаж. — Я їсти хочу.

— Виглянь на вулицю, польову кухню розфігачили, добре, що живий залишився.

— Кок, а сало ще є?

— Хлопці, скажіть щось нашому ненажері, у мене спина мокра, а йому їсти подавай.

— Кок, а що нині на обід? — не здавався дотепник.

— Тушонка коров'яча з цибулею і хлібом.

Над бліндажем здвигалася земля. Дерев'яні настили рухалися, немов живі. В повітрі пахло димом і порохом. Солдати прислухалися до перепалки Васі-балагура з кухарем, забувши на мить, що відбувається над їхніми головами.

— Кок, а кок, тебе Крава не змушував їсти кашу, яку ти вариш?

— А що?

— Генерал змусив зама по тилу з'їсти цілий казанок.

— Брехун ти, Васю.

— Я на власні очі бачив, як підполковник запихався шрапнеллю № 10.

— Не вигадуй.

— Бігме Боже, — перехрестився Вася. — Чого розхвилювався, кок?

— Я нормальну кашу варю, за добавкою прибігаєте?

— І я про те, не хвилюйся, якщо змусить, допоможемо з'їсти.

— Та ну тебе в пень, там гатять, як у пеклі.

— Кок, я їсти хочу.

— Візьми сало. Он, на поперечці, засолене висить.

Ураз затихло, артобстріл припинився.

— Ану, шаоліні, підйом, — скомандував підполковник.

— Ти хто такий? — запитав Вася.

— Кінь в пальто, я кому сказав, всі в окопи, зараз почнеться.

Командний голос підполковника діяв магічно. Всі дружно подалися до виходу. Щойно залягли в окопах, як удалині показалася ворожа піхота. Йшли, як на параді, навіть не пригинались. Із флангів і зсередини БТРи поливали окопи вогнем.

— Не стріляти, ближче підпустити, — скомандував.

Відстань дедалі скорочувалася. БТРи припинили стрільбу, очевидно, на тому боці подумали, що після годинного обстрілу в окопах нікого не залишилося.

За двісті метрів від окопів підполковник крикнув:

— Вогонь!

Стовп вогню і диму враз накрив ворожі шеренги. На лівому фланзі запалав БТР, піхота залягла. Враз вогонь припинився, запрацювала наша артилерія. Противник почав відходити назад, залишаючи на полі бою згорілу техніку.

До підполковника підійшов Вася.

— Звідки ви знали, коли почнеться атака? — здивовано запитав.

— Поки дехто кока мордував, мої хлопці висунулись за 200 метрів від окопів у бік противника і спостерігали.

Коли гора не йде до Магомета

Командир приїхав на передову. Піднялись на висотку, що панувала над блокпостами. Батальйон накривали «Градами». Обстрілювали з двох пунктів. Він набрав артдивізіон:

— Синку, ану всип їм по перше число.

— Заборонено, кажуть мовчати.

— Під мою відповідальність.

— Буде зроблено.

За п'ять хвилин пролунали залпи у відповідь. На позиціях противника вгору піднялося яскраве зарево, потім усе стихло.

— Поїхали в батальйон, — наказав.

Обіч дороги, немов гора металобрухту, стояли три БТРи. Біля штабу батальйону стояв накритий маскувальною сіткою підбитий танк.

— Що тут робиться? Металобрухт заготовляєш? — потиснувши руку комбату, запитав генерал.

— Ремонтники відмовилися приїхати. Кажуть, тягни на рембазу. А це за сто кілометрів.

— З'єднай із начальником рембази, — владно наказав.

— Полковник слухає, — почулося в трубці.

— Полковнику, візьми трьох заступників, ремонтну бригаду і чеши на блокпост. Поки три БТРи і танк не зрушать з місця, з передка ані на крок. Я залишаю підполковника, хто до закінчення ремонту захоче залишити розташування батальйону, буде заарештований. Запитання?

— Нема, все буде зроблено.

— І намотай на вус, ще одна скарга — і служитимеш на передку.

Коля і Вася

Коля і Вася, два сільські парубки, працювали на екскаваторі, який рив окопи. Солдати його називали «крокодилом». Коля інтелігентний, а Вася — звичайний сільський хлопчина. Вони досить вдало доповнювали один одного.

Одного разу, коли спускалися з гірки, відмовили гальма. Хлопці протаранили блокпост, але екскаватор урятували.

Юна україночка.

Вони копали окопи навіть під обстрілами. Відірвало колесо, загинув ротний, поранили взводного, а вони копали.

— Киньте, — їм кричали, — заховайтесь!

А вони все копали.

Після бою поїхали ремонтувати «крокодил». Чекали п'ять днів. Спали і чекали. Вранці збиралися і вибігали на вулицю — чи за ними не приїхали. І ніколи ні на що не нарікали. Знайомий зателефонував комбату: забери їх, скільки можна мучити людей. Тільки тоді приїхали за екскаваторниками.

Двійник Вакарчука

Цей комбат був схожий на Славка Вакарчука як дві краплі води. Коли наші хлопці з ним знайомились, той одразу заявив:

— Я не Вакарчук.

Його бійці сиділи на землі й нервово курили після рукопашного бою. Бій був запеклий. Спочатку стріляла артилерія. Потім — міномети, а згодом пішла в атаку піхота. Два танки вийшли один на один — і обидва промахнулися. А далі пішли в рукопашну. У хід пустили все, що було під руками: ножі, саперні лопати, металеві прути. З півгодини бились — і обидві сторони відійшли. Висоту наші захистили.

Руки, голови в багатьох солдатів були забинтовані. Побачивши гостей, вони взялися пригощати, чим Бог послав. Дуже смачним було сало, полите укусом, із цибулею. Відварили картоплі з оселедцем. Годинник показував 13.00 — час обіду. Противник знову почав артобстріл. Комбат здивувався і зателефонував на ту сторону:

— Гей, ви, чурбаки, котра година?

— Усе зрозуміли — обід. Війна війною, а обід за розпорядком, — почув комбат у відповідь.

Після обіду гостей попередили:

— Маєте 15 хвилин, щоб залишити зону обстрілу. Зараз почнеться спочатку.

З передка наших вивіз солдат у шапці-ушанці і з козацькими вусами. Віртуозно крутив баранку між деревами.

— Класний водій, — промовив хтось.

— Я ветеринар, — каже той, — а водійських прав досі не маю.

Полковник завжди йшов першим

Процедура вивезення вантажу-200 з території противника напружена і тривожна. За чотири місяці служби у центрі військово-цивільної співпраці на передку полковнику Олександрові Савенку доводилося разів вісім їхати на той бік і забирати тіла загиблих солдатів.

Перед тим усі проходили інструктаж. Хто де стоїть, як рухатися, щоб не закрити видимість групі підтримки. Він завжди йшов першим. З того боку тіла передавали афганці, громадська організація яких виконувала цю гуманну місію. Вже звично полковник побачив старих знайомих, перекинувся кількома черговими фразами. Тіла перевантажили у спеціальний фургон і відправили для проведення судово-медичної експертизи.

Ніби все пройшло без ексцесів. Всі полегшено зідхнули. Обличчя полковника не видавало жодного хвилювання.

Уже згодом, на базі, розпитував полковника Олександра Савенка про деталі цієї процедури. Він був на диво спокійним, лише обличчя — чорного земляного кольору. Це єдине, що видавало його хвилювання.

Олександр Савенко родом із Донецької області. Після закінчення військового училища пройшов шлях від командира взводу до командира полку. Вийшов на пенсію. Жив на Західній Україні. Коли почалася війна, знову пішов в армію. В секторі командував центром військово-цивільної співпраці — допомагав мирним людям пережити лихоліття війни. Інтелігентний, освічений, він з усіма міг знайти спільну мову. Справжній полковник. Служив на совість.

Богдан КУШНІР.
Фото автора.

Гроші на житло

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

21 жовтня 2016 року набрала чинності постанова уряду, якою затверджено порядок надання грошової компенсації за належні для отримання житлові приміщення для сімей військовослужбовців, які загинули в АТО, а також для інвалідів I—II групи з числа військовослужбовців, які брали участь у бойових діях та потребують поліпшення житлових умов. Для реалізації зазначеного порядку в проекті держбюджету на 2017 рік закладено майже 330 млн. грн. «Голос України» з'ясував основні моменти, які необхідно знати, щоб отримати компенсацію.

Держава заплатить не всім учасникам антитерористичної операції, а лише тим, які отримали інвалідність I та II груп, та сім'ям загиблих в АТО військовослужбовців. Умовою державної підтримки є перебування зазначених осіб на квартирному обліку (щодо необхідності поліпшення житлових умов).

Для довідки. Таких, що потребують поліпшення житлових умов, визнаються громадяни:

1) забезпечені житловою площею нижче за встановлений рівень;

2) які проживають у приміщенні, що не відповідає встановленим санітарним і технічним вимогам;

3) які хворіють на тяжкі форми деяких хронічних захворювань, у зв'язку з чим не можуть проживати в комунальній квартирі або в одній кімнаті з членами своєї сім'ї;

4) які проживають за договором піднайму житлового приміщення в будинках державного або громадського житлового фонду чи за договором найму житлового приміщення в будинках житлово-будівельних кооперативів;

5) які проживають тривалий час за договором найму (оренди) в будинках (квартирах), що належать громадянам на праві приватної власності;

6) які проживають у гуртожитках.

Заяву про призначення грошової компенсації заявник подає до органу соціального захисту населення за місцем перебування на квартирному обліку. Працівники органів соцзахисту проводять обстеження матеріально-побутових умов заявника, після чого на розгляд спеціально створеної комісії вноситься подання про призначення чи відмову у виплаті грошової компенсації. Розмір останньої визначається залежно від кількості членів сім'ї заявника, вартості одного квадратного метра житлової площі в конкретній місцевості, витрат, пов'язаних із оформленням права власності, тощо.

Після отримання позитивного рішення про призначення грошової компенсації особа звертається до Ощадбанку із заявою про відкриття спеціального рахунка, на який згодом орган соціального захисту населення перераховує кошти.

Призначена компенсація може бути витрачена лише на поліпшення житлових умов. Це означає, що протягом року з дня зарахування коштів на спеціальний рахунок в Ощадбанку члени сімей загиблих військовослужбовців та інваліди можуть самостійно використати призначену їм грошову компенсацію на придбання житла і в прийнятих в експлуатацію житлових будинках на первинному або на вторинному ринку, і шляхом інвестування в об'єкти житлового будівництва в будь-якому населеному пункті на території України.

На витрачання коштів — лише рік

Для того щоб унеможливити купівлю чогось іншого, аніж квадратні метри, уряд подбав про створення дещо забюрократизованої процедури розпорядження компенсацією. Для переказу коштів із спеціального рахунка особа подає до Ощадбанку заяву про переказ коштів на придбання житла або на інвестування його будівництва, до якої долучається платіжне доручення на переказ коштів в оплату по договору купівлі-продажу житла у прийнятих в експлуатацію житлових будинках на первинному та вторинному ринках, у разі інвестування в об'єкти житлового будівництва — інвестиційний договір, а також письмову згоду органу соціального захисту населення на перерахування коштів із спеціального рахунка як оплату за договором.

Якщо заявник протягом року з дня зарахування коштів на його спеціальний рахунок в Ощадбанку не уклав договір і не здійснив переказ коштів на придбання житла, банк самостійно повертає кошти із спеціального рахунка заявника на рахунок органу соціального захисту населення.

Не вистачить — доплачуй, а залишок — повертай

У разі коли, наприклад, ціна квартири перевищує суму коштів грошової компенсації на спеціальному рахунку заявника, Ощадбанк переказує кошти із спеціального рахунка заявника за договором лише після надходження на спеціальний рахунок додаткових коштів у сумі, якої не вистачало для його виконання.

У будь-якому разі Ощадбанк може переказувати суму лише у повному обсязі, визначену в договорі, і не має права переказувати її частинами.

У разі укладення договору на суму, меншу, ніж сума коштів грошової компенсації на спеціальному рахунку заявника, Ощадбанк повертає залишки коштів грошової компенсації на рахунок органу соціального захисту населення.

Протягом 30 календарних днів з дня закінчення строку дії договору заявник подає до органу соціального захисту населення інформацію з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про зареєстровані права на житло. У разі неподання заявником інформаційної довідки протягом 30 календарних днів після закінчення строку дії договору, орган соціального захисту населення вправі вимагати від заявника повернення коштів грошової компенсації до бюджету.

Отже, в бюджеті закладені кошти на поліпшення житлових умов бійців, які отримали інвалідність в АТО, а також членів сімей загиблих військовослужбовців, тому необхідно поспішати реалізовувати своє право на отримання компенсації за житло.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Процедура вивезення вантажу-200 з території противника напружена і тривожна

«Моя країна важко хвора, бути здоровим у ній — важке випробування»

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Для майбутнього Росії потрібні мир і взаємоповага, а не цар і війна. Про це вже не говорять, а кричать російські священики з Волгограда. І хто стверджує, що Росія ніколи не програвала війн і ніколи їх не починала, історії не знає. Або бреше! Тому що глухонімий і до сьогоднішніх злочинів Кремля. Адже Інтернет уже переповнений сповідями кремлівських бойовиків, які вбивали українців у зоні АТО, одягом російських брендів «Ми народжені для війни»… І от ще — з останнього: «союз добровольців Донбасу» пише кодекс… честі. Або простіше: як убити й виправдатися. Маємо справжніськe розлюднення нації — цим діагнозом поділився режисер із Москви. Не хотілося б вірити. Адже є серед росіян ще миротворці.

Масові антивоєнні пікети і пікети на підтримку «В'язнів Болотної». Лермонтовський сквер.

Артем МИХАЙЛОВ (Виборг—Санкт-Петербург, фотограф):

— Ось уже два з половиною року Російська імперія намагається тримати в страху весь світ!..

Це настільки мерзотно й огидно, що говорити не хочеться...

Як я чекаю добрих звісток: таких, як локальні перемоги моєї улюбленої України на окремих ділянках над окупаційними силами!

Мені гірко, що армія Росії поводиться так агресивно!..

Україно, пробач нас!

Микола ТИХОНОВ (Санкт-Петербург, інженер-хімік):

— Бажаю Україні мирного життя. Щоб свобода і гідність, за які український народ заплатив сповна, завжди супроводжували квітучу Україну. До миру, можливо, вдасться прийти дипломатичним шляхом. А от примирити народи буде важко. Це справа тривалого часу. Принаймні українці не повинні забувати, хто скоював такі жахливі злодіяння і хто їх усіляко схвалював.

Марина СОТНІКОВА (Єкатеринбург, економіст, блогер):

— Ми, ліберальні активісти, завжди були з вами, в мене є друзі в Києві, які мені розповідали, як приносили їжу на Майдан. Ми пишаємося, що ви вистояли, а ми от в 11-му році не змогли. Нещодавно, подорожуючи Грузією, зустріла українську сім'ю. Так приємно вітати одне одного словами: «Слава Україні! Героям слава!». На душі стає світліше! Це мої люди, я їх розумію! Я відчуваю те саме! Тільки моя Батьківщина ще не вільна. Але, коли бачиш приклад України, я вірю, що обов'язково буде!

Михайло ПАХНУТОВ (Санкт-Петербург—Петрозаводськ, юрист):

— Мої слова — в підтримці України та її людей, у підтримці ЗСУ та в цілковитому неприйнятті путінської пропаганди... Мої слова — в повазі й захопленні Українським народом, хоч як пишномовно це звучить. Правда на Вашому боці й Ви станете переможцем у будь-якому разі!

Володимир КОРОЛЬОВ (Москва—Петропавловськ, провідний технічний спеціаліст, інженер):

— Зібраних з усієї росіянії авантюристів і просто зневірених було кинуто в якісь одному Кремлю відомі ігри у вигляді чергового гарматного м'яса, обманутих черговою державною міфологією. Але розв'язання будь-яких проблем силовими шляхами — це, так би мовити, «особливості національної політики».

Таланти в Росії ніколи не були потрібні. Крім поодиноких випадків, коли черговий божевільний правитель, зіпсувавши відносини із сусідніми країнами, раптом хапався за голову, кидався реформувати допотопну армію і впроваджувати передові розробки Заходу. Отоді й кликали іноземців та кидалися на пошуки талантів, знову-таки для військових цілей. Тільки частіше замість талантів у ці часи вилазили різні авантюристи і пройдисвіти.

Гарматне м'ясо — ось один з основних «експортних товарів» країни. Споконвіків. Та й нікому не потрібні росіяни, навіть самій Росії. В іншому разі не платили б людям подачки і злидарські пенсії, не гробили б освіту і медицину, і особливо науку як таку, що пов'язує сьогодення з майбутнім.

Принаймні останні років 100 людей постійно обманювали, ті-таки 90-ті, які багато хто продовжує вважати «демократичними», точно так само почалися з обману. Люди розчаровані й у демократії, тому що показали їм її в потрібному ракурсі, а розчарована людина, що втратила опір, — легка здобич для будь-якого шахрая.

І в те, що путінізм впаде в найближчій перспективі, надій украй мало. Зомбування занадто ефективне — знаю це, спостерігаючи за багатьма своїми знайомими. Пропаганда впливає на почуття, емоції та міфологію, розум мало в кого взагалі бере участь у житті. Людям уже однаково, де правда, а де брехня, починаєш з ними розмовляти, доводити — вони просто просять дати їм спокій. Утома й байдужість до всього, крім нагальних побутових проблем.

Я був у Києві десять років тому. Тоді все розвивалося, були сподівання, люди плани будувати починали. Здавалося, що все найгірше минуло. З'ясувалося — здалося...

Може, тому люди й розслабилися? Зосередилися на своїх проблемах і прогледіли? Вирішили, що «совок» пішов і з ним покінчено, а він знову наступає. Бажаю українцям швидше відійти від «совка», що, взагалі, навряд чи можливо зробити навіть за одне покоління. Стан совка для багатьох притягальний, оскільки ні про що не треба думати, все за нього вирішать і зроблять оточуючі одноплемінники або ж мудрий вождь.

Олена МАРКІНА (Санкт-Петербург, економіст):

— Дорогі мої й улюблені українці!

Ми всі розуміємо: яка прірва лягла між нами завдяки нашій (російській) владі, мені дуже соромно й боляче за це. Подвійно боляче, тому що обидві мої бабусі — з України, але в 20—30-х роках були розкуркулені й депортовані за Урал, і в моїх жилах тече теж українська кров. Із самого початку я була обурена афeрою століття під назвою «кримнаш». Я ніколи не підтримувала це божевілля... Завжди, якщо вдавалося, відвідувала заходи, присвячені припиненню війни в Україні. 2014 рік став свого роду Рубіконом для нас (росіян). І показав, хто є хто. На жаль, картина вийшла гнітюча.

Але я за цей час отримала нескінченно добре й душевне спілкування зі своїми українськими друзями, 2014—2016 роки принесли мені дуже багато нових друзів і знайомих з України!

Дорогі, улюблені, вільні й горді українці, не вірте, що в ерефії всі підтримують нашого плехана й радіють війні та Криму, ні, їх, звичайно, більше, але є нормальні, адекватні люди, і ми всі як можемо висловлюємо свій протест цьому свавіллю.

З любов'ю й надією з Петербурга!

Денис ВІЛКОВ (Карелія, Надвоіци, громадський діяч):

— Заздрю українцям, як громадянам заздрю... Доброю заздрістю... І водночас соромлюся тієї дурості, що її виявляють переважна більшість моїх співгромадян, громадян Росії... Довелося до мінімуму обмежити своє коло спілкування, тому що ту блювотину, що транслює ростб, а слідом і «експерти»-телеглядачі, я слухати не можу. Знаю точно, що й в Україні не все добре і солодко, але от влада в Україні точно знає, що ГРОМАДЯНИ можуть узяти й викинути до всіх чортів усю так звану політичну еліту, якщо вважатимуть, що час настав. А в Росії сьогодні актуально лише поклоніння кому завгодно, головне, щоб стояти на колінах і лестити, лестити, лестити... Огидно, слово честі. Путінщина (маю на увазі росчиновницький апарат, депутуток тощо) вже давним-давно наспакудила на голову росіянам, а їм подобається, вони ВЕЛИКІ! Жах! Сила ваша, українці, живить тих, хто в Росії проти! Проти всього того жаху, який витворяє путінська істота зі своєю свитою на ВАШІЙ території. Ваша сила — чиста і правда на боці цієї сили. Ідіть своєю дорогою, ви обрали правильний шлях. Через терни до зірок — це про вас,.. я не сумніваюся.

Наталя МАМОНТОВА (педагог-психолог дитячого будинку, Архангельська область, п. Коноша):

— Дорогі українці! Якби не ця війна, я ніколи б не усвідомила, як люблю вас, які ви близькі й рідні. Моя країна важко хвора, бути здоровим у ній — важке випробування, але світло вже перемогло пітьму, навіть у ватників брехня не викликає емоційного відгуку, так, не викликає, хоча вони й куражаться ще на уламках ілюзій. Увесь бруд вилазить назовні, ховати зло дедалі важче, і скоро цей гнійник лопне. Усі ці подвійні стандарти, підробки, маніпуляції служать тому, щоб людина зрозуміла, що є розсудливість, що є людяність, що є любов. Завдяки вам, українці, ми зрозуміли, що є надія, що ми — люди, що війна не в природі людини. Ми з вами помислами й душею, нас багато — ще одна Україна, тільки розкидані серед холоду і криги людських душ, але незабаром ми будемо разом, я вірю, вип'ємо ще горілки та проспіваємо «ніч яка місячна». Бережи вас, Бог!

Підготувала Наталія ЯРЕМЕНКО.

Фото з архіву Василя ПЕТРОВА.

ЛИСТИ З ДОНЕЦЬКА

Догори дригом

Відомий давній злодійський прийом: після крадіжки, щоб спантеличити народ, вони голосно кричать: «Тримай злодія!». Цей спосіб дуже полюбляють не тільки базарні щипачі, а й політики, особливо російські. Ось нещодавно на так званому Валдайському клубі в Сочі Путін із прикрістю констатував, що відносини Росії та США «опустилися нижче плінтуса». А його вірний Санчо Панса — Д. Медведєв одразу знайшов винуватця і на весь світ заявив: у всьому винувата Україна, це вона нас посварила! Йому старанно підспівує міністр закордонних справ Лавров.

Усі знають, що в багатьох політиків там, де повинна бути совість, росте будяк або ще щось гірше. Але на таку безпардонну брехню навіть із них не кожен здатний. Подумати тільки: Росія захопила Крим, оголосивши його історично своїм володінням, мертвою хваткою вчепились у Донбас, заваривши в нас криваву кашу. І водночас усіх, очевидно, тримають за дурнів, світова громадськість повинна повірити, що у всьому винна Україна. Ситуація, як у відомій байці Крилова «Вовк і ягня»: «Ти винне тим уже, що хочу, бач, я їсти». А завтра Путін захоче з'їсти щось у Прибалтиці, адже це теж у минулому російські володіння... За цією логікою багато що можна забрати, добре, що сила є — розуму не треба. Водночас на всіх світових перехрестях кричать, що Росія проводить винятково миролюбну політику, захищає пригноблених і переслідуваних.

Саме тому вони опинилися в Донбасі — прийшли на допомогу росіянам, яких дуже пригноблювали уявні українські націоналісти. От тільки якось дивно вони їх гнітили: росіянами, і до того ж із Донбасу, були Президент України, Прем'єр-міністр, глава парламенту, майже половина міністрів і голів облдержадміністрацій і водночас нещадно давили своїх побратимів. Ось такий фокус!

Звалювати із хворої голови на здорову — відмітна риса російських правителів. Дотепер вони намагаються скинути на Україну провину за збитий у 2014 році над Донбасом малайзійський Боїнг, хоча, як мовиться, і їжакові зрозуміло, що Україна тут ні до чого. Для цього навіть не було потреби вивчати уламки літака. Міркуйте самі: навіщо українським військовим його збивати, якщо він, по-перше, летів із заходу на схід, а не навпаки, а по-друге, їм добре було відомо, що у противника в особі «ДНР» немає жодного літака, отже, Боїнг ніяк неможливо було вважати ворожим. Якщо в чомусь і можна звинуватити українську сторону, то тільки в тім, що не закрила авіатрасу. А російські ракетники просто вирішили потренуватися, перевірити свою вправність і пальнули з «Бука».

Звинувачення на адресу ЗСУ за розбиті вщент Іловайськ і Дебальцеве — за межами логіки. Відомо, що ці українські міста за допомогою російських військових штурмували сепаратисти. Виходить, що українські військові, котрі обороняли їх, обстрілювали з гармат самі себе, до того ж руйнуючи будинки. Маячня та й годі!

Михайло РИБАЛКА.
Донецьк.

Мал. автора.

Стан совка для багатьох притягальний, оскільки ні про що не треба думати, все за нього вирішать

У волонтерському агітпоїзді «Труханівська Січ» бібліотекарі Луганської обласної наукової бібліотеки два тижні подорожували західними регіонами України. Вони відвідали дев'ять областей із зупинкою в тринадцяти містах, де відбулися зустрічі у вишах, школах, будинках культури. Під час поїздки було поповнено фонди бібліотеки, яка переселилася з окупованого Луганська до Старобільська, *передає наш власкор Павло Воронцов*

Керівники Лубенського району, що на Полтавщині, вручили батькам полеглого земляка—учасника АТО Романа Омельченка Миколі Григоровичу та Надії Миколаївні орден «За мужність», яким їхній син нагороджений посмертно, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

РЕГІОН: РІВНЕНЩИНА

Інвестиційну привабливість зберегли

Незважаючи на досить непросту економічну ситуацію в державі, Рівненщині вдалося зберегти інвестиційну привабливість. Про це під час колегії Рівненської ОДА повідомив очільник області Олексій Муляренко.

«Кілька місяців тому на підприємстві «Консюмерс-Скло-Зоря», що у селі Зоря Рівненського району, запустили нову лінію вартістю 12 мільйонів євро. До кінця року в Костополі плануємо відкрити деревообробне підприємство «Українські лісопильні», інвестиції в яке становили 25 мільйонів євро. Розширює в області своє виробництво й компанія «Морган Феніче» — один з найбільших виробників м`яких меблів в Україні», — констатує Олексій Муляренко, який проанонсував проведення у Рівному 24—25 листопада міжнародного бізнес-форуму «Велике Рівне. Інвест Потенціал».

Загалом обсяг прямих іноземних інвестицій, залучених в економіку області за останні десять років, становить понад 215 мільйонів доларів. До п'ятірки основних країн-інвесторів входять: Німеччина, США, Велика Британія, Нідерланди, Італія та Кіпр.

Про це «Голосу України» повідомила представниця прес-служби Рівненської ОДА Тетяна ПАНАСЮК.

Хакери пройшлися по Держреєстру нерухомості

Рівненські кіберполіцейські викрили столичних хакерів на махінаціях з Державним реєстром прав на нерухоме майно Мін'юсту. Від імені нотаріусів ті вносили незаконні зміни щодо об`єктів, які перебували під арештом, повідомили у відділі комунікації поліції Рівненської області.

Зловмисники заблокували особисті електронні ключі доступу до Держреєстру чотирьох приватних нотаріусів із Рівного та Гощі і внесли незаконні зміни щодо арештованих земельних ділянок, торгово-розважальних центрів, квартири, станції техобслуговування у Києві та Київській області. Правоохоронці встановили, що на електронні адреси приватних нотаріусів прийшли повідомлення з вірусом. Після відкриття надісланого файлу зловмисники отримували особисті логіни і паролі нотаріусів для входу в реєстр.

Злочинці знімали в Реєстрі речових прав об'єкти нерухомості з арешту і перепродували їх. За свої послуги отримували 10-15 відсотків їхньої вартості. Тільки від імені рівненських нотаріусів їм вдалося провернути майже 20 махінацій на загальну суму понад п'ять мільйонів гривень. Від рук зловмисників постраждали також і приватні нотаріуси Житомирської області та Києва.

За фактом несанкціонованого втручання в роботу Держреєстру нерухомості відкрито кримінальне провадження.

Олександра ЮРКОВА.

Чорнобиль: 36 тисяч тонн нашої надії

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Арку було змонтовано в чистій зоні, поблизу 4-го енергоблоку ЧАЕС, тож вона має подолати 327 метрів до штатного положення над цим блоком. Це зробить безпечним майданчик ЧАЕС і дасть змогу провести демонтаж застарілого укриття, а також операції з радіоактивними відходами усередині цієї конструкції.

Новий безпечний конфайнмент Чорнобильської АЕС — найбільша з коли-небудь побудованих рухомих наземних конструкцій: завдовжки 165 м, заввишки 110 метрів і загальною вагою 36200 тонн.

Як зазначив під час початку процесу насування арки міністр екології та природних ресурсів України Остап Семерак, «Укриття» — це завершальний етап 30-річної боротьби з наслідками Чорнобильської катастрофи та історичний крок до поліпшення екологічної безпеки в зоні відчуження і загалом у світі. Міністр також наголосив, що будівництво стало можливим завдяки величезній міжнародній підтримці. «Понад 40 країн-донорів об'єдналися навколо однієї мети — захисту людства від радіоактивних наслідків трагедії. Це ще один доказ того, що питання екологічної безпеки є пріоритетним у світовій політиці. Вірю, що перетворення зони відчуження на безпечну територію стане прикладом зміни курсу екологічної політики в Україні».

Водночас генеральний директор ЧАЕС Ігор Грамоткін зауважив, що ця конструкція — не просто 36 тисяч тонн металу. «Це 36 тисяч тонн нашої віри в успіх, у цей майданчик, у наших людей та Україну».

— Це унікальний проект, і ми дуже пишаємося тим, чого нам вдалося досягти разом із нашими партнерами. Новий безпечний конфайнмент є демонстрацією сучасних технічних можливостей. Однак, з огляду на обставини, хочеться сподіватися, що таку споруду більше ніколи не доведеться будувати на місці ядерної аварії і в радіоактивно забрудненому середовищі, — каже керівник проекту будівельної компанії «Новарка» Ніколя Кай.

До слова, компанія «Новарка», яка зводила арку, є консорціумом французьких будівельних компаній «Буйг» і «Вінсі». Будівництво розпочалося 2012 року після масштабних підготовчих робіт на майданчику. Через досить великі розміри конструкції її довелося будувати двома частинами, які були підняті і успішно з'єднані одна з одною в 2015-му. Усередині арки встановлено кран для демонтажу старого «Укриття» та залишків 4-го енергоблоку. Нова арка має проектний термін експлуатації 100 років і коштувала півтора мільярда євро.

Марина КРИВДА.

(За матеріалами прес-служби ЄБРР).

Під час будівництва арки нового безпечного конфайнмента.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Підприємства потребують робочої сили

Понад 50 найбільших підприємств столиці беруть участь у ярмарку вакансій, що відкрився учора у вестибюлі станції метро «Майдан Незалежності».

Як зазначив під час відкриття заходу в. о. голови Державної служби зайнятості Валерій Ярошенко, нині в Україні шість безробітних претендують на одне робоче місце, водночас великі підприємства потребують представників робітничих професій. До слова, це вже другий захід, який служба зайнятості проводить спільно з Київським метрополітеном. Під час жовтневого ярмарку, який відбувся на станції «Дарниця», роботу знайшли понад 1300 киян та гостей міста, тож сподіваються, що цього разу працевлаштується ще більше людей.

Вл. інф.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Визначили найдемократичніші міста

Проект USAID Україна «Громадяни в дії» представив результати дослідження «Індекс демократичності міст». Індекс охопив 48 найбільших міст України і дає можливість зрозуміти, які міста найбільше відповідають європейським стандартам відкритості, прозорості та підзвітності міської влади. У першу п'ятірку найдемократичніших українських міст увійшли Чернівці, Чернігів, Івано-Франківськ, Суми та Краматорськ.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігів.

Суддя–колядник вимагає компенсацію моральної шкоди

Екс-суддя Ігор Зварич подав позов до Львівського окружного адміністративного суду щодо поновлення його на роботі та відшкодування моральної шкоди.

У 2011 році колишнього голову Львівського апеляційного адміністративного суду було позбавлено волі на 10 років. Під час обшуків у кабінетах і квартирах судді було вилучено кілька мільйонів гривень. Наявність значної суми він пояснив галицькою традицією засівати кабінети грошима.

У місцях позбавлення волі екс-суддя написав кілька книг про свою історію та судочинство в Україні. У січні 2016-го вийшов на волю. Розгляд позову призначено на 21 листопада ц. р. Позивач вимагає визнати незаконною постанову Верховної Ради і відшкодувати моральну шкоду.

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

ЦИФРА

25,7 млрд. грн.

становив обсяг реалізованої промислової продукції на території Луганської області, підконтрольній українській владі, за січень—вересень 2016 року, що на 9,893 млрд. грн. більше порівняно з відповідним періодом 2015-го. Такі показники вивели область на 13-те місце серед регіонів України.

Павло ВОРОНЦОВ.

Радіють вакцині

У Шостку на Сумщині завезли велику партію вакцин. За словами головного лікаря центральної районної лікарні Олега Штогрина, таких значних централізованих поставок не було вже десять років.

Медпрепарати прибули вчасно, бо період дії раніше зроблених масових щеплень закінчується, і місто могло стати беззахисним перед небезпечними інфекціями. Зокрема, надійшли вакцини від поліомієліту, дифтерії та правця. Вони застосовувались раніше, добре перевірені, тож боятися імунізації не варто. Є й вакцина від грипу, але доз дуже мало, тож передусім щеплення зроблять лікарям, котрі працюють у приймальних відділеннях.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

Студентам проїзд безплатний

Міськрада Вінниці подарувала на День студента право безплатного проїзду у громадському транспорті. Перепусткою у трамвай, тролейбус або муніципальний автобус буде студентський квиток.

— Третій рік поспіль міська влада надає таку тимчасову пільгу тим, хто навчається у вишах нашого міста, — каже керівник департаменту інформаційної політики Вінницької міськради Аліса Мисловська.

Молодь, зрозуміло, задоволена подарунком, хоча й жартує, мовляв, коли вже на таксі можна буде проїхатися за кошти влади...

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Дві тонни «сірого» алкоголю вилучили з незаконного обігу співробітники Хмельницької податкової міліції (Ірина КОЗАК)

Щоб були взаєморозуміння і довіра

Представники громадського об'єднання «Спільнота біженців з Донецька та сходу України» **(на знімку)** провели у Черкасах круглий стіл, присвячений питанням взаємодії внутрішньо переміщених осіб з органами державної влади. У засіданні взяли участь члени громадської ради при Черкаській ОДА, юристи, працівники департаменту соцзахисту населення.

Нині на Черкащині мешкають понад 14 тисяч вимушених переселенців. Протягом двох років з місцевих бюджетів їм було виплачено майже 600 тис. грн. матеріальної допомоги. Ще на понад 700 тисяч грн. надала допомогу обласна організація Товариства Червоного Хреста. Прибулим, які погодилися на проживання у сільській місцевості, виділили житло.

— Ми вдячні за турботу, — сказав голова ГО «Спільнота біженців з Донецька та сходу України» Олександр Лавріненко. — Дуже багато зроблено для того, щоб ми не почувалися кинутими. Однак нині у вимушених переселенців виникає багато проблем, пов'язаних з призначенням субсидій, припиненням та скасуванням соцвиплат, а також з численними перевірами. Зокрема, це стосується перевірки факту проживання внутрішньо переміщеної особи на території проведення АТО на момент її початку, наявності у членів сім'ї депозитного рахунку, нерухомого майна, контролю за перетином лінії розмежування та державного кордону тощо.

На всі порушені переселенцями питання посадові особи дали вичерпні відповіді. Учасники круглого столу зійшлися на думці, що потрібно якомога частіше спілкуватися, щоб співпраця органів державної влади з внутрішньо переміщеними особами ґрунтувалася на взаєморозумінні та довірі.

Ліна ЛЕБЕДЕНКО-ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото автора.

Відзнаки — за мужність і героїзм

Грамотами Ужгородської міської ради нагородили трьох військових Ужгородського зонального відділу Військової служби правопорядку за зразкову дисципліну, мужність та героїзм, виявлені під час виконання службових обов'язків у зоні проведення АТО.

Відзнаки майору Олександрові Шемейку, прапорщику Сергію Лису та солдату Віталію Цимболинцю вручив міський голова Богдан Андріїв **(на знімку)** під час урочистостей з нагоди прибуття до місця розквартирування особового складу зі сходу країни.

— Ви гідно виконали покладену на вас почесну місію — стежили за дотриманням закону та підтримували правопорядок на території, підконтрольній українським військам, — сказав очільник Ужгорода і подякував військовим за сумлінне несення служби та захист нашої держави.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.
Фото надане прес-службою Ужгородської міськради.

Учасник АТО відкриє онлайн-магазин

У Львові відбувся перший випуск Школи лідерства воїнів АТО. Дванадцятьом колишнім військовослужбовцям, які протягом місяця вивчали, як з нуля почати свою справу, вручили сертифікати випускників.

Львів став першим містом, де запрацювала Школа лідерства. Саме звідси надійшло найбільше заяв на конкурс, учасником якого міг стати кожен воїн АТО, який надіслав мотиваційного листа. Заняття відбуваються у Львівському центрі надання послуг учасникам бойових дій. Проект реалізують за підтримки Посольства США в Україні.

Найчастіше випускники Школи лідерства хочуть відкрити кафе чи магазин. А колишній військовослужбовець батальйону територіальної оборони «Прикарпаття» Тарас Бортнічук планує створити онлайн-магазин.

Прикладом для випускників став досвід їхнього викладача, учасника АТО Миколи Стецьківа, який сам реалізував успішний проект вирощування полуниці.

Богдан КУШНІР.
Львів.

Фабрику розбирають на брухт

На Прикарпатті поліцейські на гарячому упіймали викрадачів обладнання недіючої паперової фабрики. Під час патрулювання території коломийські правоохоронці помітили у дворі місцевого підприємства автокран марки «ЗІЛ» та автомобіль «Мерседес-Бенс», завантажені металевим брухтом.

Прибувши на місце події, працівники слідчо-оперативної групи з'ясували, що крадіжку мали намір вчинити 25-річний житель Івано-Франківська та 49-річний мешканець Тисменицького району. Правоохоронці вилучили транспортні засоби та брухт. За фактом розпочато кримінальне провадження.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Чиновник не задоволений ремонтом доріг

«За неефективне використання державних коштів ви матимете справу з правоохоронними органами», — пригрозив дорожникам голова Кіровоградської ОДА Сергій Кузьменко. Передусім ідеться про закінчення ремонту траси Знам'янка — Луганськ — Ізварине, 40 км якої нібито вже капітально відремонтовано, а 5 км ще чекають своєї черги.

Очільник ОДА вважає, що все зроблене — коту під хвіст, якщо не буде виконано завершального етапу ремонту. Адже покладену мінеральну суміш не покрито нормальним асфальтом. Сергій Кузьменко дав профільним службам час до 1 грудня, інакше пообіцяв знову запросити Прем'єр-міністра і керівника Служби автомобільних доріг України, щоб оцінили якість робіт.

Нагадаємо, реконструкція цієї дороги за державні кошти розпочалася ще влітку.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Пограбували родове гніздо Гоголя

У селі Гоголевому Шишацького району, що на Полтавщині, троє зловмисників зухвало пограбували Національний музей-заповідник Миколи Гоголя. За інформацією відділу комунікації обласної поліції, злодії вночі напали на охоронця, котрий обходив територію меморіалізованої садиби, повалили його на землю, вдарили в обличчя та зв'язали. Один утримував чоловіка, інші розбили вікно будинку батьків письменника, залізли туди і винесли цінні речі, зокрема, шість старовинних книг, надрукованих у XVIII—XIX століттях, а також акварельний портрет і карикатуру (факсиміле).

Охоронець повідомив про напад у поліцію лише після того, як зухвальці втекли на автомобілі... Тепер їх розшукують правоохоронці. За фактом розбою з проникненням у приміщення відкрито кримінальне провадження. Співробітники поліції просять громадян повідомляти будьяку інформацію, що допоможе затримати виконавців і замовників злочину.

Нагадаємо, що музей-заповідник було відкрито 1984 року. Саме в цьому маєтку Микола Гоголь провів свої дитячі роки.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.
Фото з архіву автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...теплохід «Варяг» арештують за рейси до Севастополя

Приморський районний суд Одеси задовольнив клопотання військової прокуратури Одеського гарнізону Південного регіону про арешт судна «Варяг» за незаконні рейси між портами Севастополь і Зонгулдак (Туреччина).

Судном під прапором Панами управляє російська компанія із пропискою в Санкт-Петербурзі, власником вказано компанію CR Ships Ltd. Як зазначено у постанові суду, «Варяг» здійснює незаконні рейси «систематично, без жодних дозволів уповноважених органів». Тим самим екіпаж порушує низку українських законів. Морякам загрожує покарання, передбачене ч. 3 ст. 332-1 Кримінального кодексу України (від п'яти до восьми років позбавлення волі за групове порушення правил в'їзду на окуповану територію). Тепер судно арештують, якщо воно зайде у будь-який український порт. Слідство встановило, що з серпня 2015 року «Варяг», який нещодавно привіз у Крим 700 тонн апельсинів і мандаринів, а також будівельні матеріали й побутову техніку, здійснив 18 рейсів між портами Севастополь і Зонгулдак.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

...експортний потенціал реалізували тільки корабели

З усіх промислових підприємств Херсонщини експортний потенціал нині вдається реалізувати тільки суднобудівникам. Відремонтовані на замовлення іноземних фірм судна та док загальним тоннажем у 97,9 тисячі тонн становили чотири відсотки від загального потоку товарів і сировини, які відправили іноземним замовникам цьогоріч. Інші заводи та фабрики краю або не змогли відшукати зарубіжних партнерів після закриття російського ринку, або просто не мають, що їм запропонувати. Адже за даними Головного управління статистики області, цьогоріч, наприклад, у Херсоні 44,6 відсотка обсягу випуску промислової продукції припадало на... кондиціоноване повітря, пару, газ та електроенергію.

Натомість збільшуються обсяги експорту збіжжя. У пресслужбі ГУ ДФС Херсонщини повідомляють, що з початку 2016 року через торговельні порти регіону до зарубіжних покупців доправили понад 1,6 мільйона тонн пшениці, ячменю, кормів для худоби та соняшникової олії. Це понад половина експортних вантажів, які загалом становили 2,655 мільйона тонн на 675,4 мільйона доларів. Основними споживачами цього експорту залишаються Туреччина, Італія, Ліван, Ізраїль, Білорусь, Грузія, Болгарія та Греція.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

...у сільській школі посвітлішало

У Культурянській школі, що у П'ятихатському районі Дніпропетровської області, яка наступного року відзначатиме 85-літній ювілей, завдяки коштам, виділеним із районного бюджету, торік було проведено ремонт системи опалення з урахуванням усіх сучасних норм та вимог. Тоді також було ухвалено рішення про заміну всієї системи освітлення в школі. З цією метою районна рада виділила закладу 140 тисяч гривень, і їх було ефективно освоєно.

Днями в школі справді посвітлішало завдяки гарному ремонту та сучасним енергоощадним світлодіодним лампам, встановленим в обох навчальних корпусах. Крім того, на виділені районом 12 тисяч гривень Культурянська школа придбала ще й новеньку електроплиту для їдальні.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.
Дніпропетровська область.

Безплатні курси української: спілкування, співи, однодумці

На цих курсах не соромно, а навіть почесно бути «другорічником». Їхні слухачі не тільки здобувають знання, а і знаходять однодумців. У Дніпрі вже четвертий рік поспіль охочі можуть безплатно вивчати українську. Цьогоріч заняття стартували у жовтні — дорослі учні щопонеділка збираються у Центральній міській бібліотеці.

Ідея із Києва

Леся Скорик, яка вже давно викладає на безплатних курсах української, за фахом — журналіст, та наразі працює на себе, готуючи дітей до ЗНО. Вона розповідає: ідея подібних студій належить колишньому народному депутату Олесю Донію. Спочатку такі уроки стартували в Києві, згодом знайшлися волонтери і в інших містах країни. Долучився до руху і Дніпро.

Як каже пані Леся, така її вчительська діяльність розпочалася досить несподівано. «Чотири роки тому мені зателефонували і повідомили, що нарешті стартували курси з вивчення української, на які я записувалася. Дуже здивувалася, адже нікуди не зголошувалася, тим паче, що сама цілком можу викладати рідну мову. З'ясувалося, що мене як волонтера записав друг. Коли сказала, що можу навчати інших, координатор курсів Надія Вовк відповіла, що звернеться за потреби. Перший рік була викладачем на заміну. На другий стала основним лектором. Тоді у залі зібралося понад 80 людей, перша думка була: «Господи, що робитиму, така велика аудиторія». Потім їх поділили на менші групи», — згадує вона.

Дорослі учні приходять на заняття із задоволенням.

Як зазначає вчителька-волонтер, на курсах у Дніпрі — три викладачі, і в групах є не тільки другорічники, а і ті, хто ходить третій, четвертий рік, і їм не набридає. «Взагалі це унікальне явище, адже спочатку курси були розраховані на чотири місяці, і в Києві дотримуються цього режиму. Або навіть три місяці — і випуск. Людям дають сертифікат, і набирають наступних. У Києві шалений попит на це. У нас ситуація дещо інакша», — зазначає пані Леся.

Диктант та Забужко

Дніпрянка Олена Нестеренко — одна із таких «другорічників». За фахом жінка — бухгалтер, на курси ходить після роботи, а про заняття дізналася із Фейсбуку. «Давно хотіла опанувати українську, прагнула розмовляти нею, адже так склалося, що раніше її не вивчала. Прийшла сюди, і дуже сподобалось. Мені імпонує, що ми вивчаємо мову не так, як робили би це у школі. Здебільшого спілкуємось, обговорюємо із викладачем, Лесею Скорик, про що б хотіли говорити, на які теми — наприклад, це історія або певні письменники. Мене, наприклад, цікавив Василь Стус. Про нього тільки знала, що він такий був. На урок же люди самі обирають щось окреме — хтось досліджує життя поета, хтось — його поезію чи історію певного вірша», — розповіла вона.

Головне, за словами пані Олени, переступити через певний бар'єр і почати розмовляти вголос. Це не так просто, проте слухачі допомагають один одному, виправляють помилки. На запитання, які відкриття для себе зробила, жінка відповідає, що все було новим. Так, саме на курсах вона написала свої перші диктант та твір українською. «Уроки проходять у швидкому темпі. Спочатку заняття тривали годину, нині — вже півтори, і цього нам також замало. Мені тут подобаються люди, настрої, спілкування, знання, які отримуємо», — каже слухачка.

До речі, пані Олена вже приблизно шість років читає книжки винятково українською. Першим твором, який відкрила для себе, стало оповідання Оксани Забужко «Сестро, сестро». Нині дніпрянка віддає перевагу здебільшого сучасним авторам, найулюбленіший у неї — Юрій Винничук. Іноземних письменників вона нині також шукає в українському перекладі.

Мова кохання

За словами Лесі Скорик, люди, які приходять на заняття — абсолютно різні за фахом, віком, життєвими історіями. Так, наприклад, торік на уроки прийшла росіянка із Татарстану, котра вийшла заміж за українця. «Коли ми наприкінці писали твір, що є для кожного курси, вона написала: для мене українська — мова кохання», — каже викладачка.

Пані Леся зазначає, що навчати дорослих легко, адже вони — надзвичайно вмотивовані. «Це не школа, де вчителі, журнали — вони хочуть, і це рішення прийняли самі. Звичайно, до фіналу доходять не всі, бо все-таки є домашні завдання, потрібно вчити правила. Оцінок не ставлю. Інколи, звісно, жартую — давай щоденник, два», — розповідає вона.

Як зізнається викладачка, її учні — дуже енергійні. «Що б я їм не вигадала, вони все охоче сприймають. Будуємо уроки по-різному. Намагаюся міксувати і теорію, і практику, адже гасло курсів «Навчи друга говорити українською». А ще ми спілкуємося. Так, минулоріч порушували теми про літературні та історичні постаті, бо більшість моїх учнів вчилися ще за радянських часів, тож деякі імена стали для них відкриттям. Наприклад, ми із захопленням перечитали Василя Стуса, говорили про невідому Лесю Українку, студіювали Ліну Костенко. Ми із слухачами вийшли за рамки класу, ходили в театри, їздили в мандрівки, зокрема, на Хортицю, Кам'яну Могилу», — зазначає викладачка. До речі, наприкінці уроку на курсах уже стало традицією співати українських пісень.

Два роки тому у дніпровських волонтерів виникла ідея щодо підготовки до ЗНО для дітей-біженців — курси запрацювали і цієї осені. Допомагають не тільки з українською, долучаються і волонтери, котрі викладають й інші предмети. Так, перший рік був історик, потім він потрапив у АТО, а повернувшись до мирного життя, знов прийшов до дітей. Були й англійська з хімією. «Окрема дяка — нашій міській бібліотеці, вони прийняли нас із усім нашим розмаїттям, безоплатно надають приміщення, підтримують наші ідеї», — зазначає пані Леся.

Леся СКОРИК.

Вертеп у шпиталях

Як кажуть усі учасники процесу навчання, курси — більше, аніж звичайні уроки. Це простір для вільного спілкування українською, місце, де знаходять однодумців. Серед слухачів — чимало волонтерів, які допомагають нашим воїнам, біженцям. Уже два роки поспіль учні мовних курсів готують Різдвяне дійство, із яким відвідують бійців у дніпровських шпиталях. Так, у 2014-му за день із виставою побували у чотирьох лікарнях — не завадили навіть -19 на вулиці. Торік її показали дітям із Красногорівки, яких на новорічні свята запросили до мирного міста. А 14 жовтня, на Покрову та День захисника України, слухачки із невеличким концертом завітали у військовий шпиталь, аби підняти настрій бійцям, що проходять там лікування.

Галина НЕРЕТІНА.
Дніпропетровська область.

Фото автора.

Промінь сонця серед похмурого неба

Талант-шоу «Війна не забере твою мрію» — це проект для дітей та молоді віком від 8 до 18 років, які постраждали внаслідок військових дій на сході України, та дітей учасників АТО. Нині команда проекту активно проводить репетиції та майстер-класи.

«Дитина знову почала усміхатися»

«Цей проект допоміг моїй дитині, вона стала більш відкритою, почала усміхатися. Для нашої сім'ї це талант-шоу — мов промінь сонця серед похмурого неба. Коли в Донецьку почалася війна, ми були змушені переїхати до Києва, Вероніка постійно питала, коли ми повернемося додому, для неї цей переїзд видався важким. Завдяки проекту, завдяки тій атмосфері, яка панувала на репетиціях, завдяки теплим зустрічам організаторів моя дівчинка знову почала наспівувати пісеньки, усміхатися та малювати», — розповідає мама Вероніки Проскурні, учасниці другого етапу проекту.

Головний приз, за який змагаються учасники, — 5000 гривень. Крім цього, грошовими преміями нагороджуються учасники, які посіли перше, друге та третє місце. «Звісно, було приємно отримувати призи, грошові премії, але, насправді, тут ми знайшли набагато більше, стали справжніми друзями з усіма учасниками, організаторами та командою, навіть наші батьки товаришують між собою. Я бачила, як команда проекту віддається цій справі повністю, вони були втомлені та знесилені, оскільки перед фіналом два дні проводили майже безперервно репетиції. Ті емоції, які я відчула на проекті, неперевершені. Дуже рада, що потрапила на талант-шоу», — розповідає учасниця першого етапу Марія Семененко.

Творчий центр для юних талантів

Після двох етапів талант-шоу вирішено створити Творчий центр для дітей переселенців та учасників АТО. Декілька дітей з попередніх етапів та 14 нових учасників тепер займаються протягом трьох місяців у приміщенні, яке орендує команда проекту (до цього заняття проводилися у департаменті поліції охорони). Двічі на тиждень учасники відвідують Творчий центр, працюють над створенням номера, вдосконалюють свої навички.

— Ми вважаємо це великим досягненням — майже за рік так піднятися, — розповідає координатор проекту Юлія Бартєнєва. — Оскільки два етапи пройшли вдало, вирішили знайти приміщення для того, щоб дітям було зручно. Прикро, що не завжди держава розуміє, що подібні проекти потребують її підтримки. В основному рятують волонтерські організації та наш генеральний спонсор, але цього не вистачає, тому що прагнемо розвиватися, а можливостей для цього, на жаль, не багато.

За рік команда проекту провела два етапи талант-шоу. За цей час майже 35 дітей та їх сім'ї пройшли курс арт-терапії під час чотиримісячної підготовки до гранд-фіналів шоу, майстер-класи, фотосесії, відеоінтерв'ю. З січня по липень було проведено 185 занять: хореографії, акторської майстерності, вокалу, постановки номера, тренінг з арт-психології. Триває підготовка до третього етапу проекту, який організатори планують провести у грудні 2016 року.

Оксана САВОСКІНА.

Фото надала команда проекту.

Юлія Бартєнєва — головний організатор талант-шоу «Війна не забере твою мрію».

ДОВІДКОВО

Проект «Війна не забере твою мрію» створений для дітей та молоді, які постраждали внаслідок військових дій на сході України, а також для дітей учасників АТО. Мета талант-шоу — це арт-терапія, тобто можливість дітям відкритися після певних травм за допомогою творчості. За допомогою соціальних мереж команда проекту знаходить конкурсантів. Далі з дітьми працюють педагоги, ставлять номери та готують учасників до фіналу проекту. Також проект містить в собі фотосесії для кожного конкурсанта та відеоінтерв'ю. Генеральним спонсором є Михайло Булигін, керівник житлового комплексу «Єнисейська садиба».

Церемонія нагородження. Другий етап проекту «Війна не забере твою мрію».

Кремль намагається завдати удару ззовні і зсередини

Як повідомляє прес-центр штабу АТО, від початку тижня російські окупаційні війська збільшили кількість обстрілів наших позицій озброєнням, забороненим Мінськими домовленостями. Найгарячішою точкою на лінії протистояння продовжує залишатися маріупольський напрямок. Тут ворог вів вогонь по позиціях Збройних Сил України з артилерії 152 мм, мінами 120-го й 82-го калібрів, гранатометами і зенітними установками.

Неспокійно було на луганському та донецькому напрямках. Тут проросійські військові формування застосовували проти наших захисників міномети, гранатомети і великокаліберні кулемети. Уздовж усієї лінії зіткнення працювали ворожі снайпери. Загалом за ці дні в зоні бойових дій було зафіксовано майже шість десятків провокацій з боку сепаратистів.

Активізація терористів на Донбасі лише підтверджує інформацію про плани російських спецслужб щодо дестабілізації ситуації в Україні. Нагадаємо, що про це днями повідомили в спільній заяві керівники Служби безпеки України і Служби зовнішньої розвідки. Соціальні протести всередині країни, які підігріваються ззовні, активно підтримуються загостренням на фронті. Мета Кремля — дискредитувати українську владу, домогтися дострокових виборів, тим самим привівши у керівництво країни контрольованих Москвою політиків.

На тлі цього російські пропагандистські ЗМІ активно розкручують тему «кримських диверсантів». Москва намагається завдати удару по іміджу нашої країни, представивши Україну як державу, що підтримує міжнародний тероризм.

Нагадаємо, що трьох наших співгромадян було затримано в Криму й фактично названо російськими спецслужбами диверсантами. Зовсім випадкових людей російська спецслужба звинувачує «у зборі розвідданих і підготовці диверсій». У затриманих силою вибивають свідчення, які підтверджують їхню нібито провину перед РФ. Як наслідок ФСБ оприлюднила відео «зізнання» затриманих. При цьому їх змушують «добровільно» відмовлятися від адвокатів і тим самим повністю ізолюють, щоб виключити найменшу можливість громадськості дізнатися правду про те, що відбувається.

Влад СЕМЕНЧУК.

Київ: інцидентів не було

Вівторок. Ранок. Кияни, обережно ступаючи підмерзлими за ніч і не скрізь почищеними тротуарами, ідуть на роботу. На Хрещатику й Майдані Незалежності незвично безлюдно.

До восьмої ранку в центрі — затори. На Європейській площі біля готелю «Дніпро» збираються люди, серед них більшість молодиків у спортивному одязі. О десятій звідти колона з розпізнавальними знаками «Мирна хода» рухається убік Верховної Ради. На той момент під будівлею парламенту вже зібралися ті, хто проти встановлення презумпції правоти поліцейського на законодавчому рівні, а також пожежники-чорнобильці, які вимагають поліпшення соціальних гарантій. Будівлю Верховної Ради по периметру охороняють нацгвардійці. На сусідніх вулицях чергують «швидкі».

Незабаром підтягується й колона з боку Нацбанку, де вже кілька днів вкладники збанкрутілих банків вимагають повернути гроші і зняти главу НБУ. У рядах ображених Гонтаревою переважно люди похилого віку. Дехто не може чітко пояснити, за що стоїть... Відповідь читається на прапорах над їхніми головами — «За життя!».

До обіду під Верховною Радою акумулюється кілька тисяч мітингувальників. Після обіду протестний настрій сходить нанівець. Рух вул. Грушевського відновлюється. Моноліт «незадоволених» розпадається на групки, які переходять до Маріїнського парку і на сусідні вулиці.

Судячи із учорашнього дня, організатори цих акцій і ті, хто за ними стоїть, добре моделюють «протестні настрої» в інформпросторі. А от їхня матеріалізація першого дня реалізації плану проведення масових акцій невдоволення, мабуть, не дала очікуваного ефекту.

По обіді глава Нацполіції Києва Андрій Крищенко на брифінгу заявив: «Заходи фактично завершено, люди розходяться. Було майже три тисячі осіб біля Верховної Ради і з половиною — біля Нацбанку. Жодних інцидентів не було, затриманих немає».

Порядок у столиці контролювали майже п'ять тисяч співробітників поліції і Національної гвардії. У посиленому режимі правоохоронці працюватимуть щонайменше до 22 листопада.

Ольга ВІТЕР.

Щоб знали, що таке «гібридна» війна

У Запоріжжі презентували другий том «Усної історії російсько-української війни 2014—2016 років».

До книги ввійшли спогади бійців 55-ї артилерійської бригади, що дислокується в області і підрозділи якої брали участь у найзапекліших боях на сході. Перші примірники видання отримали його фактичні співавтори — воїни, котрі поділилися своїми розповідями та фронтовими фотографіями з істориками. Загальний наклад другого тому «Усної історії» — 1500 примірників.

Нагадаємо, що перший том з'явився у квітні цього року. У згаданій книжці ділилися спогадами воїни 79-ї та 55-ї бригад Збройних Сил України, бійці Національної гвардії, представники ДСНС та волонтери. Проект реалізується історичним факультетом Запорізького національного університету спільно з Українським інститутом національної пам'яті за підтримки департаменту культури, туризму, національностей і релігій облдерж-адміністрації.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Земляки попрощалися з відважним десантником

На Вінниччині провели в останню путь ще одного захисника рідної землі — на Донбасі загинув 27-річний десантник Олександр Оцабера. Попри снігову заметіль, недільного дня, 13 листопада, сотні людей у селі Гурівці Козятинського району прийшли попрощатися з відважним земляком. Цього дня у районі оголосили жалобу.

Олександр Оцареба загинув у ніч з 10 на 11 листопада від мінно-осколкового поранення біля Торецька Донецької області. Його мобілізували у липні 2014-го, служив у 128-й гірсько-піхотній бригаді. За словами волонтера Тетяни Барвінської, перше бойове хрещення пройшов біля Попасної. Потім були бої в Нікишиному, разом з бойовими побратимами тримав оборону Дебальцевого. Зазнав важкого поранення в плече. Після лікування Олександр знову повернувся на передову. Було це в січні 2015-го. У березні його демобілізували. Додому повернувся з нагородою — медаллю «Захисник Вітчизни».

Утім, через дев'ять місяців боєць знову опинився у зоні АТО. Його побратим Володимир Сікан, який приїжджав провести бійця в останню путь, розповів, що Олександр був природженим військовим. «Він не міг залишатися вдома у той час, коли знав, що на передовій потрібні досвідчені воїни, такі, як він, — каже Володимир. — Сашко не один, хто так робить. Завдяки професіоналам вдається стримувати ворога». Наприкінці минулого року Оцареба підписав контракт зі Збройними Силами України. Служив інструктором з вогневої і тактичної підготовки в одному з підрозділів 95-ї окремої десантно-штурмової бригади.

— Нам, волонтерам, Сашко запам'ятався не тільки патріотом, відважним бійцем і знавцем своєї справи, — продовжує Тетяна Барвінська. — Він був дуже порядною, доброзичливою, спокійною людиною.

На повернення додому Олександра чекали мати, дружина та двоє маленьких синів — Євген, якому сім років, і чотирирічний Владислав.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: таким залишиться у пам'яті рідних, друзів і побратимів відважний воїн Олександр Оцареба.

Фото з мережі Інтернет.

А мамине серце за сином болить…

В ужгородському Палаці дітей та юнацтва вшанували пам'ять 25 воїнів АТО з Ужгородщини та міста Чопа, котрі загинули, захищаючи суверенітет України на території Луганської та Донецької областей. Віддано шану й тим, хто повернувся звідти живим, а також матерям, дружинам та рідним героїв, волонтерам та лікарям — тим, хто рятував їхні життя. Нагрудні знаки Збройних Сил України «Учасник АТО», відповідні посвідчення та почесні грамоти за дорученням Міноборони України їм вручив військовий комісар Ужгородського об'єднаного міського військкомату, теж колишній учасник АТО, підполковник Микола Журавльов. Орденами «За мужність» III ступеня відзначено старшого сержанта Олександра Попадинця та старшого солдата Андрія Палая.

Особливо зворушила присутність подружжя Олександра та Вікторії Кононових. Вони приїхали до Ужгорода із зони АТО. Сепаратисти, дізнавшись про їхню волонтерську діяльність і те, що Олександр допомагав вивозити військове майно з окупованої території, піймали їх і утримували у приміщенні, долівка якого була застелена потоптаним чобітьми чотириметровим стягом України. Від нелюдських катувань Олександр став інвалідом. Та попри все, Вікторія зуміла заховати прапор і винести його із катівні...

— Для нас велика честь бути у вашому місті, — сказала Вікторія. — І ми й надалі робитимемо все для того, щоб ця кремлівсько-путінська зараза, цей монстр, для якого нема ні людських, ні Божих законів, до нас не дійшов.

Так випало, що наші місця в залі були поруч з мамою добровольця Віталія Постолакі, іменем котрого названо одну із площ Ужгорода, Калиною Миколаївною. І коли у залі залунала пісня — своєрідний реквієм «Пливе кача...», — вона проронила таку фразу: «Невимовно тяжко матері ховати свого сина...». А коли піднялася на сцену для вручення нагороди, Микола Журавльов став перед нею, як й перед іншими рідними полеглих, на коліна і сказав: «Вибачте, що не зміг уберегти ваших синів...».

У вшануванні пам'яті героїв узяли участь представники релігійних конфесій краю — православної Київського патріархату, греко-католицької та римо-католицької. Вони відслужили молебень за полеглими.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

РЕАЛІЇ

З путінського «раю» тікають навіть інваліди

Ноги не ходять, та коли допекло, з путінського «раю» можна втекти навіть в інвалідному візку. Саме це й зробив мешканець Севастополя Олександр Бабич. Свого часу Олександр працював на тамтешньому морзаводі. У шкідливих умовах вдосталь надихався солями важких металів і шість років тому почав відчувати, що рухатися стає дедалі важче. Потім кінцівки відмовили остаточно, і пересуватися чоловік міг тільки на візку «із ручним приводом». Довелося звикати до іншого життя. Це було нелегко, а тут ще й окупанти взялися встановлювати на півострові свої порядки. І вони вже остаточно стали 34-річному інвалідові впоперек горла.

— Обіцяли підвищення пенсій і зарплат, але харчі в Севастополі подорожчали в три-чотири рази, і моєї мінімалки в рублях давно не вистачає. Якби не поміч батьків та брата, було б зовсім скрутно. У чиновницьких кабінетах ті самі черстві фізіономії бюрократів. От у них оклади справді зросли настільки, що на все вистачає. Серед пересічних громадян незадоволених дедалі більше, але обурюватися вголос вони бояться. Я теж боявся, тому «мовчав у ганчірку», як усі. Та зрештою, терпець увірвався — купив квитка на автобус і виїхав з Криму, — розповідає свою історію Олександр.

Перетнувши адміністративний кордон та відплювавшись від «духовних скреп», севастополець дістався залізничного вокзалу Херсона, а вже звідти зв'язався з рятувальниками. Співробітники ДСНС влаштували його до міської клінічної лікарні імені Тропіних, а потім допомогли із путівкою на два місяці до геріатричного пансіонату в Голій Пристані. Тамтешніми умовами Олександр цілком задоволений, хіба що... енергію ніде подіти. Сидіти склавши руки він просто не звик: хоче опанувати нову професію комп'ютерного оператора і влаштуватися на курси.

— Наш новий підопічний і справді дуже активний та відкритий до спілкування. До його послуг — цілий парк, де можна гуляти досхочу, але й парку йому не досить, тягне швидше зануритися у міське життя, — каже директор геріатричного пансіонату Голої Пристані Ольга Квітковська. — За два місяці Олександр підлікується, набереться сил і цілком зможе знайти своє місце у житті. Вірю, що в нього все буде добре.

На відміну від «русского мира», нашвидкуруч зліпленого кремлівськими пропагандистами та наїжаченого зусібіч зброєю, Україну втікач з окупованого Криму Олександр Бабич вважає рідною домівкою, де все близьке й зрозуміле. А вдома, відомо ж, навіть стіни допомагають. Нехай це і стіни геріатричного пансіонату.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

СПІВЧУТТЯ

Комітет Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції та секретаріат зазначеного комітету висловлюють глибокі співчуття головному консультанту секретаріату комітету — Чілікіній Аллі Василівні з приводу непоправної втрати — **смерті батька Василя.** На жаль, словами важко загоїти на серці страшну рану від втрати найріднішої людини. Світла йому пам'ять.

Під час реалізації приватним підприємцям трьох тонн вкраденого пального на Житомирщині затримано чотирьох осіб. СБУ повідомила, що привласненням і реалізацією паливно–мастильних матеріалів для АТО займалися командир військової частини, начальники служби та складу. Вони підробляли документи і списували дизельне пальне, бензин та техніку, задіяну в зоні АТО. Нібито використане пальне у бочках повертали на Житомирщину і продавали за заниженою ціною — 15 грн. за літр. Щомісяця списували до п'яти тонн, *передає наш власкор Оксана Лук'яненко*

Експорт лісу: у пошуках компромісу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Такого висновку дійшли учасники круглого столу «Експорт лісу: у пошуках компромісу», який відбувся 11 листопада 2016 року в Українському національному інформаційному агентстві «Укрінформ».

Обговорення проблематики експортної заборони, яка набула чинності з 1 листопада 2015 року, організувало Державне агентство лісових ресурсів за підтримки Офісу ефективного регулювання. Думками щодо компромісного рішення із українськими колегами поділилися й європейські експерти.

Власне, іноземні учасники круглого столу акцентували на загрозі Україні втратити лінію макрофінансової допомоги у розмірі 1,2 млрд. євро, про яку на початку жовтня цього року заявив посол Євросоюзу Хьюг Мінгареллі. Європейці очікують дій щодо викорінення нелегальної заготівлі лісу та усунення перешкод вільній торгівлі — дотримання принципів, за якими живе цивілізований світ.

— Протекціонізм, спотворення ринку, може призвести і призведе до ситуації, коли всі програють, — зауважив Міхаель Хармс, директор німецького Комітету зі східноєвропейських економічних відносин. — Багато держав Східної Європи вводили тарифи, квоти, заборони на експорт та інші бар'єри для того, щоб захистити внутрішню промисловість. Але інколи вони ігнорують той факт, що обмеження впливають і на торгівлю, і на належний розподіл ресурсів у національній економіці, і на обмеження конкуренції. Зрештою, конкретно в українському випадку, мораторій призвів до розквіту контрабанди. Відкриті ринки та прозорі процедури — це найкращий засіб проти нелегальних дій.

За словами експерта австрійського Агентства з охорони навколишнього середовища Міхаеля Суттера, український лісогосподарський комплекс має величезні можливості для розвитку, забезпечити який могли б інвестиції. Натомість заборона на експорт деревини як перешкода вільній торгівлі стримує інвесторів.

— Україні потрібна національна програма розвитку лісового господарства, — зазначив Міхаель Суттер. — Після того як політичні лідери приймають рішення щодо такої програми, починається допомога міжнародної спільноти. Європейський Союз буде надавати підтримку цій програмі. Є інші міжнародні донори, які готові приїхати і допомагати. У них просто має з'явитися розуміння, що в цьому є сенс.

Українські експерти лісового господарства вже підрахували збитки галузі від дії мораторію на вивезення деревини. За словами начальника Управління використання лісових ресурсів та науки Держлісагентства Руслана Крикуна, обсяги нереалізованих лісоматеріалів на внутрішньому ринку зросли на майже 100 тис. кубометрів.

— На складах лежить лісу на 65 мільйонів гривень, які можна було запустити в економіку лісгоспів, — каже Руслан Крикун. — Ця деревина отримується від рубок, пов'язаних із веденням лісового господарства. Це майже 7,5 млн. кубометрів — 50% того, що заготовляємо. Але товарність цих рубок низька — 60%. Якщо в нас не буде можливості збувати цю деревину на внутрішньому ринку чи на експорт, це може призвести до зупинки деяких лісогосподарських заходів. А це, в свою чергу, в далекій перспективі викличе погіршення якісного складу лісу.

Іще більше недоотримали лісгоспи від різниці цін на деревину на внутрішньому та зовнішньому ринках. На експорт кубометр лісу продають за 1055 грн., що на 450 грн. дорожче, ніж в Україні. Відтак господарства вже не дорахувалися мало не 300 млн. грн. А після запровадження заборони експорту сосни з 1 січня 2017 року втрати потрояться.

— Після введення мораторію на експорт сосни ми недоотримаємо майже мільярд гривень тільки в наступному році, — прогнозує Руслан Крикун. Без ефективної системи обліку лісу та прозорих правил торгівлі деревиною будь-які обмежувальні заходи є недоцільними, бо справляють викривляючий ефект на внутрішній ринок, вважає керівник напрямку «Сільське господарство» Офісу ефективного регулювання Андрій Заблоцький.

— Ми повинні зосередитися на внутрішньому регулюванні, — каже Андрій Заблоцький. — І тільки після цього думати, як можемо обмежувати експорт сировини і для яких цілей.

Тарас Качка, уповноважений з питань підприємництва Державної фіскальної служби, вважає, що Україна наклала мораторій на експорт деревини у спосіб, який не відповідає нормам Світової організації торгівлі. Аби усунути цю колізію, законодавцям слід ухвалити збалансоване рішення.

— Це питання балансу інтересів, — пояснив Тарас Качка. — Коли ми захищаємо металургів і говоримо, що не хочемо антидемпінгових розслідувань, що ЄС не мав би відкривати розслідування по українській металургії, то тоді питання виникає: чому ми діємо проти інтересів ЄС у деревообробці?

У Держлісагентстві повністю підтримують пропозицію — розробити комплексну національну програму розвитку лісогосподарського сектору.

— Ці заходи, як і внесення змін до законодавства про збільшення відповідальності за незаконну вирубку та тіньовий обіг деревини, наведуть лад у лісовій галузі, дозволять раціонально використовувати лісовий фонд, — каже т. в. о. голови Державного агентства лісових ресурсів Христина Юшкевич. — І тоді питання мораторію стане абсолютно неактуальним.

А нині актуальним залишається компромісне рішення щодо самого закону про заборону експорту, ухвалити яке Україні слід до закриття кордону для експорту деревини з 1 січня 2017 року.

Олена КОСТЕНКО.
Фото Укрінформ.

Учасники круглого столу обговорили наслідки запровадженого в листопаді 2015 року мораторію на експорт основних видів української деревини та перелічили умови скасування заборони вивезення лісу за кордон.

«Кукурудзяні жнива» тривають і взимку

ВРОЖАЙ

Аграрії Полтавщини намолотили чотири мільйони тонн зернових і зернобобових культур. Їхня середня врожайність, яка становить 56,1 центнера з гектара, дещо нижча підсумкового минулорічного показника (57,5 ц/га). Однак фахівці звертають увагу на те, що нинішня врожайність кукурудзи, яка вже традиційно дає левову частку загальнообласного валу зерна (у згаданому чотиримільйонному намолоті на неї припадає фактично два з половиною мільйона тонн), на три центнери з гектара вища тієї, що була минулоріч. При цьому качанисту в регіоні поки що зібрали тільки із 61 відсотка засіяних площ. Тож її доводиться косити і молотити разом із білими мухами…

Зрештою, останніми роками не тільки спеціалісти вже звикли до того, що «кукурудзяні жнива» з огляду на воістину «безрозмірні» площі цієї культури тривають і взимку, а подекуди навіть навесні. Якими будуть при цьому втрати селян, залежить від примх погоди. Вона сьогодні, звісно, не тішить аграріїв. Адже якщо на початку збирання вологість кукурудзи була такою, що зерно майже не потребувало досушування, то після останніх «виполіскувань» його просто на полях дощами та снігом без цього, зрозуміло, не обійтися. Водночас подорожчання енергоносіїв, необхідних для роботи таких сушилок, «з'їдає» істотну частку потенційних прибутків сільгоспвиробників.

Хоча, скажімо, провідні зернотрейдери краю, які досушують качанисту на своїх елеваторах, від цього тільки у виграші. Бо за доведення зерна до відповідних кондицій їм також «капають» грошики. Основним покупцям збіжжя сьогодні допікають інші проблеми. Чи не найболючіша серед них пов'язана з тим, що Укрзалізниця не забезпечує їх необхідною кількістю вагонів для вивезення зерна у порти. На Полтавщині добре пам'ятають, як іще колишній керівник уряду Арсеній Яценюк два роки тому, під час відвідин одного з тамтешніх елеваторів «Нібулону», обіцяв «прочистити» ті «тромби» на залізничних коліях, навіть привселюдно телефонував профільному міністру...

Проте відтоді фактично нічого не змінилося. І це при тому, що, як то кажуть, під боком, у Кременчуці, простоюють величезні потужності Крюківського вагонобудівного заводу, основною продукцією якого були і залишаються саме вантажні вагони, зокрема й зерновози... Неважко здогадатися, що залізничники заробляють на перевезеннях зерна чималі кошти. Могли б заробляти ще більше, «видоюючи» такі потрібні їм на поповнення вагонного парку гроші з, м'яко кажучи, небідних зернотрейдерів. Замість цього вони скаржаться на те, що їм хронічно бракує і грошей, і вагонів... Чи таки розпорядливості й відповідальності?

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

На знімку: останніми роками зерновий конвеєр Полтавщини наповнюється переважно кукурудзою.

Фото автора.

Завершили сівбу і почали оранку на зяб

Цьогоріч на Запоріжжі посуха хоч і посунула початок осінньої сівби щонайменше на два тижні, проте кампанію успішно завершено. Через раптове настання зими засіяно лише 96 відсотків прогнозованих площ. Втрати у посівах в основному не на пшениці (98%, 573,5 тисячі га), а на озимих ячмені та ріпаку. Стан посіяного щонайменше задовільний, активної вологи в грунті тільки більшає. Нині ж продовжується оранка на зяб...

Тепер про те, що в коморі. Станом на 14 листопада в області зібрано 100% урожаю зернових та зернобобових культур. Нагадаємо, що йдеться про 874 тисячі гектарів. Намолот становить 2 млн. 676 тис. тонн зерна. Це трохи менше за показники минулого року (2,787 млн. тонн). Утім урожайність поточного року вища (30,5 ц/га проти 29,7). З валом же проблеми через скорочення посівних площ саме зернових минулої сухої осені, коли вже ніхто не вірив, що хоч щось із посіяного взагалі вдало перезимує.

Тим часом поки дві тисячі гектарів соняшнику ще в полі. Втім, зважаючи, що посіви його становили цьогоріч рекордні 579 тис. га, то й цієї культури зібрано на більш як 99 відсотках площ. І питання лише кількох діб дозібрати й соняшник. До речі, його урожайність помітно нижча, ніж у 2015-му (16,7 проти 18,4 ц/га), а ось валовий збір вищий — 975 проти 967 тисяч тонн.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Трагедія Голодомору вражає і об'єднує

«Президія Кнесету на чолі зі спікером Юлієм Йоелем Едельштейном затвердила розгляд резолюції про визнання Голодомору актом геноциду українського народу», — повідомила прес-служби почесного консульства Ізраїлю в Західному регіоні України. «Парламентарії обговорять питання на цьому пленарному тижні. З проханням висунути цю тему виступила віце-спікер Кнесету, депутат від партії Лікуд Нава Бокер», — сказано у повідомленні. «Упродовж багатьох років Кнесет відмовлявся від обговорення Голодомору, не визнаючи його «актом геноциду українського народу» і «актом насилля проти людства, який було спрямовано сталінським режимом на знищення людей». Настав час це змінити», — заявила депутат.

Прес-служба наголошує, що ініціював розробку резолюції почесний консул Ізраїлю в Західному регіоні України Олег Вишняков. Щоб переконати ізраїльських парламентаріїв, у рамках заходів, пов'язаних з 75-річчям трагедії в Бабиному Яру, було організовано і відвідання київського Національного музею «Меморіал жертв Голодомору». Група, до якої увійшли віце-спікери Кнесету Нава Бокер і Єхіель Бар, голова депутатської групи дружби Ізраїль-Україна Талі Плосков, голова правлячої коаліції Давид Бітан та генеральний директор Кнесету Альберт Сахарович, стала першою делегацією Ізраїлю, що відвідала цей музей, **повідомляє ізраїльське агентство Cursorinfo.co.il.** Виступаючи від імені ізраїльської делегації Талі Плосков зізналася, що експозиція музею неймовірно вразила депутатів Кнесету. «Дуже важко знайти слова після того, що ми тут побачили. Нам залишається тільки шкодувати про ті факти, особливо розгортаючи книги з іменами тисяч людей, яких сьогодні немає», — цитує депутата агентство.

Саме ці відвідини та переговори, проведені в рамках вшанування жертв трагедії у Бабиному Яру, докорінно змінили ставлення ізраїльських депутатів і їхню оцінку подій в Україні в 1932-1933 рр., повідомляє прес-служба. «Я щасливий бути причетним до такого історичного моменту. Факт того, що ізраїльські парламентарії розуміють необхідність прийняття цієї резолюції, робить наші народи ближче. Ізраїльтяни — єдиний народ, який, як ніхто, розуміє трагедію українців, той навмисний геноцид, який був ініційований сталінським режимом. Ми поділяємо цей біль разом», — сказав почесний консул Олег Вишняков.

Таким чином Ізраїль може стати 25-ю країною, яка визнає Голодомор геноцидом українського народу.

Днями про солідарність з Україною у вшануванні жертв Голодомору заявили у Сполучених Штатах. Відповідна заява з'явилася на сайті Білого дому. У ній зокрема йдеться: «Навіть у найважчі часи український народ продовжував з гідністю боротися за мир, свободу і демократію. Сьогодні, коли знову виникла загроза цим цінностям, американці — разом з українцями, що вони мужньо захищають свою територію і демократію. Україно-американське співтовариство і друзі українського народу докладають великих зусиль, щоб пам'ять про тих, хто постраждав під час Голодомору, залишилася».

Допомога від нідерландців

Шість волонтерів з Нідерландів на тиждень прибули до Тернопільщини, щоб допомогти одній з малозабезпечених родин.

У сім'ї померла мама, сиротами залишилися дві дівчинки, інвалідом I групи став батько, забагато проблем впало на плечі бабусі, що за велінням долі стала головною в родині. Саме так і називалася місія, з якою християнська громада нідерландського села Брюхтефельд прибула в Бережани — «Допомога для родини». Нідерландці разом з місцевими жителями відремонтували їхній будинок, який до цього був в аварійному стані **(на знімку)**. Всі будматеріали придбали за кошти благодійників.

А запросив їх у село керівник бережанського «Карітасу», отець-декан Бережанського деканату УГКЦ о. Михайло Бугай, який завдяки дружнім зв'язкам з аналогічними іноземними організаціями намагається максимально допомагати своїм землякам.

Галина МИКОЛИН.

Тернопільська область.

Фото авторки.

Китайці планують відкрити завод на Чернігівщині

Чернігівщину відвідала делегація представників компанії WuxiDidaLocksCo.Ltd. з провінції Цзянсу Китайської Народної Республіки. В поліській області китайська компанія планує відкрити новий завод з виробництва замків та дверних ручок. Цією справою компанія не тільки успішно займається у своїй провінції, а й експортує продукцію у провідні держави світу.

Пояснюючи вибір регіону для співпраці, очільник компанії WuxiDidaLocksCo.Ltd. Вей Чжи Цян наголосив на вигідному географічному положенні Чернігівської області. Оскільки у його планах — реалізація виготовленої продукції не тільки в Україні, а й за її межами.

Гостей прийняли у Чернігівській обласній державній адміністрації. Заступник голови Сергій Сергієнко та директор Департаменту економічного розвитку ОДА Юлія Свириденко обговорили з ними перспективи майбутніх інвестицій та розширення економічної співпраці між Чернігівщиною та східною провінцією КНР. До речі, керівниця економічного департаменту Чернігівської обласної державної адміністрації вільно володіє китайською мовою.

Нині китайська делегація вивчає наявні в області промислові будівлі для розміщення виробництва. На першому етапі планується відкрити цех на 100 робочих місць, а згодом розширити підприємство.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігівська область.

Угода про Транс–Тихоокеанське партнерство обговорюватиметься в Перу

Нижня палата японського парламенту нарешті ратифікувала договір. «За» проголосували не тільки партія коаліції, а й опозиційна Партія відродження Японії.

Лідери країн-учасниць угоди про ТТП в Перу, на саміті АТЕС, який відкриється там наступної суботи, вочевидь, обговорюватимуть ситуацію з ТТП.

Транс-Тихоокеанське партнерство — преференційна торговельна угода між 12 країнами регіону, яка знижує тарифні бар'єри, а також регулює взаємовідносини у сферах: трудового права, екології, інтелектуальної власності тощо. Угоду підписали США, Канада, Мексика, Перу, Чилі, Японія, Малайзія, Бруней, Сінгапур, В'єтнам, Австралія та Нова Зеландія. Частка країн партнерства у світовому ВВП може сягнути 40 відсотків і третини обороту світової торгівлі.

Ніна ГРЕКОВА.

Токіо.

Римські монети — в самурайському замку

Римсько-візантійські монети часів імператора Константина Великого було знайдено на японському острові Окінава. Археолог Тошіо Цукамото відшукав їх на руїнах давнього самурайського замку Кацурен, який було зруйновано ще в XV столітті. Дослідник працює у відділі культурних цінностей храму Гангоджі і на територію замку прибув для того, аби вивчити різноманітні артефакти доби самураїв. Він одразу помітив стародавні монети, походження яких навколишнім дослідникам були невідомі. Однак для Тошіо Цукамото, котрий раніше брав участь у розкопках в Італії та Єгипті, подібні реліквії не стали загадкою. Загалом було знайдено десять монет, і чотири з них — найдавніші, діаметром від 1,6 до 2 сантиметрів.

Дослідження, проведене з допомогою рентгена, підтвердили здогадку археолога. Монети справді було датовано третім-четвертим століттям нашої ери, зображено на них воїна зі списом та портрет імператора Римської імперії Константина Великого. Того самого Константина, який правив у 306—337 роках, першим з римських імператорів визнав християнську релігію, заснував нову столицю, яку назвали потім Константинополем (нині — Стамбул), і котрого церква, як і його матір Єлену, котра відшукала в Єрусалимі Животворящий Хрест Господній, назвала рівноапостольним. Отакий перегук часів!

Досі давньоримські гроші на території Японії ніхто не знаходив. Тим більше в середньовічних замках. Тож як потрапили монети того часу на далеку Окінаву?

Історики розповідають, що на цій території у XV столітті існувала середньовічна держава Рюкю, яка активно торгувала з Китаєм, Кореєю та, ймовірно, іншими державами, що лежали на Великому шовковому шляху. Це, правда, не зовсім пояснює, появу в цих краях монет тисячолітньої давності (не могли ж вони бути в обігу!). Тоді простіше припустити, що в самурайському замку були колекціонери, які розумілися на античній історії і дорожили її артефактами. Адже монети ці навіть не золоті, а мідні, й цінність вони становили більше з точки зору історії, ніж як засіб грошового обігу.

До речі, там же, на території замку, було знайдено і ще й османські монети XVII століття (хоча замок зруйновано у XV столітті), китайську кераміку. Весь цей скарб тепер ретельно вивчатимуть науковці.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

ПЛАНЕТА

МКС прирівняв анексію Криму до збройного конфлікту

Прокурор Міжнародного кримінального суду (МКС) Фату Бенсуда у щорічному звіті щодо попередніх розслідувань, опублікованому на сайті МКС 14 листопада, пояснила перебіг із розглядом звернення України щодо ситуації у Криму. У документі окупація Криму прирівнюється до «міжнародного збройного конфлікту».

«Даний міжнародний збройний конфлікт почався не пізніше 26 лютого, коли Російська Федерація використала особистий склад своїх збройних сил для отримання контролю над частиною території Україні без згоди уряду України», — твердить звіт. Бенсуда вказує, що право міжнародних збройних конфліктів використовується і після 18 березня 2014 року, від цієї дати ситуація на території Криму та Севастополя також прирівнюється до окупації. МКС також звернув увагу на утиски кримських татар з боку російської адміністрації півострова, **повідомляє DW.**

Крім того, МКС вивчає заяви про можливий контроль РФ над збройними групами у Східній Україні для з'ясування, чи можна вважати ситуацію на Донбасі «міжнародним за своєю природою конфліктом». Офіс прокурора задокументував більше 800 можливих злочинів на сході країни після 20 лютого 2014 року, **інформує DW.**

Туреччина спрощує отримання громадянства

У понеділок на засіданні уряду Туреччини ухвалено принципове рішення про спрощення одержання громадянства Туреччини. Віце-прем'єр Туреччини Нуман Куртулмуш на прес-конференції повідомив, що громадянство в пріоритетному порядку надаватиметься закордонним інвесторам.

«Одна з тем нашого найближчого порядку денного — розроблення процедури прискореного надання турецького громадянства інвесторам, які постійно вкладають кошти в турецьку економіку, а також для покупців нерухомості вище за певну суму, які не продають її протягом трьох років. Крім того, це торкнеться іноземців, які забезпечують працевлаштування громадян Туреччини та мають депозити в турецьких банках вищі за певну суму на строк на менш як три роки», — заявив Куртулмуш журналістам.

Більш точні критерії щодо сум, строків і кількості працівників будуть визначені кабінетом міністрів після обговорення параметрів, підготовлених експертами. Як заявив віце-прем'єр Туреччини, уже виділено чотири категорії іноземців, які зможуть отримати турецьке громадянство: іноземні інвестори, власники нерухомості, іноземні роботодавці, власники депозитів у національних банках Туреччини. Мінімальні суми інвестицій, вкладів і вартості нерухомості будуть названі додатково.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

У Косово свій телефонний код

Після шести років напружених переговорів із Сербією Косово отримало від Міжнародного союзу електрозв'язку власний міжнародний телефонний код +383. Його буде активізовано з 15 грудня, а всі інші телекомунікаційні послуги, якими Приштина користується зараз, скасують. Для зв'язку із зовнішнім світом досі Косово використовувало телефонні коди Монако, Сербії та Словенії, що автоматично робило телефонні розмови дорожчими. Надання власного коду дасть змогу Косово заощадити мільйони євро.

Цій звістці дуже зраділа косовська влада, яка розглядає запровадження міжнародного телефонного коду одним з етапів на шляху до утвердження незалежності держави, яка ще не визнана всіма країнами світу.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Степан Кубів: з 1 січня 2017 року Молдова скасує обмежувальні квоти на українські товари

У Національній історичній бібліотеці України відбулася наукова конференція «Електронний облік: система впорядкування інформації та реєстрації елементів нематеріальної культурної спадщини». Її учасники обговорили низку актуальних питань щодо вивчення, систематизації та збереження надбань українського народу. Серед тем, які порушували історики і культурологи, — «ЮНЕСКО та Україна. Історія і сучасність», «Скарби родоводу: з досвіду реалізації всеукраїнських проектів підтримки сільських музеїв» та інші, *повідомляє наш кореспондент Світлана Чорна*

Хто катував підпільників і кричав окупантам «ура»...

Про краснодонську «Молоду гвардію», що існувала на Донбасі в часи Другої світової війни, написано й сказано дуже багато. Але одна тема в історії залишилася практично не вивченою: хто були справжні кати хлопців і дівчат?

Буквально за рік до окупації Луганська (тут уже йдеться не про Другу світову, а нинішнє захоплення обласного центру російсько-терористичними військами) були розсекречені останні документи, які торкалися справ людей, пов'язаних із «Молодою гвардією». І тут сплив один момент, який не дуже сподобається прихильникам «русского мира».

Практично 90 відсотків усіх поліцейських у шахтарському Краснодоні, так само, як і на більшій частині окупованої нацистами Ворошиловградської (нині Луганської) області, були не українцями, а росіянами. А якщо точніше — донськими козаками. І пішли вони на службу до окупантів цілком добровільно.

Колишній начальник жандармерії Краснодонського округу, капітан німецької жандармерії Ернст Еміль Ренатус, який після війни був заарештований у Німеччині як військовий злочинець, переданий Радянському Союзу й засуджений до 25 років позбавлення волі, на допиті розповідав:

«На початку літа 1942-го в Магдебурзі була сформована жандармська команда в складі майже 500 осіб із подальшим направленням її в Радянський Союз. Уся група була розбита на три загони в містах Сталіне (Донецьк), Слов'янск і Ворошиловград (Луганськ). У сам Краснодон мене направили восени 1942 року.

Основними завданнями було формування в цьому регіоні поліції, наведення порядку шляхом знищення всіх євреїв, а також усіх антинімецьких елементів, особливо комуністів, здійснення судочинства на окупованих територіях і низка інших функцій».

Щоб довести, що вони «політично благонадійні», донські козаки, щойно окупанти зайняли Краснодон, одразу провели в місті свій парад. Щоправда, через відсутність єдиної форми (всі вони були одягнені хто на що здатний — від військових гімнастерок до цивільних костюмів) з боку ця хода видавалася досить комічною. Що безсумнівно відзначали у своїх спогадах німецькі офіцери.

Усі, хто виступав на наступному після параду мітингу, були одностайні у своєму заклику до донських козаків — установити тісну співпрацю з «німцями-визволителями» й об'єднати зусилля в боротьбі проти Рад, більшовизму й військ Червоної Армії».

А після молебню за здоров'я козаків і швидку перемогу німецької армії й щоб показати перед присутнім на цьому дійстві німецьким командуванням свою не просто лояльність, а відданість, було вирішено підтримати написане Гітлеру генералом Красновим послання (заздалегідь вибачаємося перед читачами за термінологію, яка була використана в цьому зверненні, але вона важлива для розуміння того, хто були ці люди. — **Ред.**): «Ми, донські козаки... переказуємо Вам, Великому Полководцеві, Геніальному Державному Діячеві, Будівельникові Нової Європи, визволителеві й другові донського козацтва, свої гарячі донські козачі вітання! Німецький народ і німецька доблесна армія під вашим геніальним керівництвом, дорогий фюрере-визволителю, назавжди вирвали нас із пазурів хижого звіра Сталіна і його поплічників... Смерть Сталіну і його опричникам! Хайль Гітлер! Хай живе Гітлер!»

А від себе в посланні додали: «Хай живе наш організатор і полководець козак-генерал Петро Краснов! За остаточну перемогу над нашим спільним ворогом! За Тихий Дон і донських козаків! За німецьку й союзні Армії! За вождя Нової Європи Адольфа Гітлера — наше могутнє, щиросердне козаче «ура!».

Меморіальна плита Петру Краснову й козацьким генералам, отаманам і воїнам 15-го козачого кавалерійського корпусу військ СС. Москва. Храм Усіх Святих.

Начальник Головного управління козачих військ Імперського Міністерства Східних окупованих територій Німеччини генерал вермахту Петро Краснов займався формуванням частин козаків, сотні яких і виконували переважно поліцейські місії. Але про це не особливо люблять згадувати в Росії. Зате пам'ятник у Ростовській області в 2007 році отаману був поставлений. І це російську «антифашистську» громадськість чомусь не обурює. А ще меморіальну плиту всім генералам, які перебували на службі в Гітлера, зокрема й отаманові Краснову, і взагалі установили в столиці РФ у дворі храму Всіх Святих. Її хоч і кілька разів ламали, але незабаром шанувальники «генерала вермахту» її знову відновлювали.

Пам'ятник отаманові Петру Краснову. Установлений в 2007 році. Ростовська область.

Фашисти, на відміну від нинішніх окупантів, розуміли, що Краснодон та й увесь Донбас — це Україна, тому й намагалися формувати тут підрозділи саме «українських поліцейських». Але йшли туди російські козаки. Їхня жорстокість дивувала навіть окупантів. При цьому для них не було різниці, хто перед ними: дорослий чоловік або хлопчик із «Молодої гвардії».

Зі свідчень Еміля Ренатуса система жорстокого поводження поліцейських була така: «Заарештованих, які підозрювалися в злочинній діяльності та відмовлялися свідчити, клали на лаву й били гумовими батогами доти, доки вони не зізнавалися. Якщо попередні заходи не давали результатів, то їх поміщали в холодне приміщення, де вони мали лежати на крижаній підлозі. Тим же заарештованим зв'язували за спиною руки та ноги й у такому положенні підвішували обличчям до землі доти, доки заарештований не зізнавався. Причому всі ці екзекуції супроводжувалися регулярними побоями...»

Начальник Головного управління козачих військ Імперського Міністерства Східних окупованих територій Німеччини генерал вермахту Петро Краснов.

«Соліковський (комендант краснодонської поліції. — **Ред.**), зібравши нас, оголосив, що повинна бути страчена перша група учасників підпільної організації, — розповідав на допиті Олександр Давиденко, колишній поліцейський краснодонської поліції. — Він закликав бути якомога пильнішими при конвоюванні й страті «молодогвардійців». Потім Соліковський дав вказівки, що має робити кожен із викликаних ним поліцейських. Разом із 13 комсомольцями в машину були завантажені ще й шість євреїв. Вони були першими розстріляні й скинуті в шахту № 5, після яких настала черга й молодих патріотів. Глибина шурфу була приблизно 80 метрів, і щоб уникнути криків і радянських політичних гасел, сукні дівчат піднімали й закривали над головою, і в такому стані підтаскували до стовбура шахти...»

«У період німецької окупації міста Краснодона я працював сторожем шахти № 5, де на моїх очах німці стратили членів підпільної організації «Молода гвардія», — згадує Андрій Власов, який проходив у справі поліцаїв як свідок. — У ніч із 15 на 16 січня 1943 року я був на шахті, коли приблизно о 10-й годині вечора до стовбура шахти підійшли автомашина й дві підводи. Незабаром я почув постріли. Повернувшись до стовбура, я побачив притоптаний сніг і чорні плями крові. Як я потім довідався, вони не всіх розстрілювали, а скидали живими в стовбур. І щоб уникнути того, що комунебудь удалося б урятуватися, поліцейські закидали скинуті тіла ще й камінням. Такі страти повторювалися ще кілька разів до 21 січня 1943-го...»

Влад СЕМЕНЧУК.

Фото надані автором.

МАЛОВІДОМІ СТОРІНКИ

Сто років взаємовідносин

Понад сто років тому бельгійці активно індустріалізували Донбас. Про маловідому сторінку в історії двох наших народів розповів Надзвичайний і Повноважний Посол Королівства Бельгія в Україні Люк Якобс у відкритій лекції перед викладачами і студентами Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Свій виступ він розпочав після відкриття у стінах вишу фотовиставки «Україна—Бельгія: історія взаємовідносин кінця XIX — початку XX століть».

— Факти, що прозвучали у розповіді гостя, стали відкриттям не тільки для студентів, а й для багатьох викладачів, — ділиться враженнями від лекції професор кафедри журналістики доктор історичних наук Сергій Гальчак. — Як стверджує посол, сто років тому Донбас вважали десятою провінцією Бельгії. На той час це була країна з найбільш розвинутою економікою. Своє виробництво бельгійці активно розвивали на Донбасі. Для перевезення людей налагодили регулярне залізничне сполучення між столицею Бельгії і містом Маріуполем. За допомогою залізниці на Донбас перебралося понад двадцять тисяч бельгійців. Гість навів навіть час перебування потяга в дорозі — три доби. У лекції детально роз'яснено, чому і з якою метою бельгійці облюбували Донбас.

За словами лектора, на початок 1900-го у Донецько-Криворізькому басейні іноземці створили понад 150 промислових підприємств, найбільше — бельгійських. Крім того, будували житло, школи, кінотеатри. Частина тих споруд збереглася дотепер.

Гість закликав студентів, зокрема істориків, журналістів, заглибитись у той час, щоб на основі історичних фактів зміцнити зв'язки між Україною і Бельгією. За його словами, сто років тому наші народи мали тісніші стосунки, ніж нині.

— Трохи дивно виходить, бельгійці більше цікавляться тим, що відбувалося на нинішньому сході України, ніж ми самі, — підсумовує розмову Сергій Гальчак. — Хоча нині тема Донбасу, як ніколи, на часі.

Вл. інф.

СПОРТ

У Валентини Семеренко все не так погано

Президент Федерації біатлону України Володимир Бринзак розповів про те, у якому стані нині перебуває олімпійська чемпіонка Сочі-2014 Валентина Семеренко. За його словами, жодних проблем зі спиною в спортсменки немає, але про її стан поки що важко говорити:

— Немає у Валентини проблем зі спиною. Хто це придумав? Вона тренується, готується. Подивимося, яким буде її стан. До цього вона тренувалася самостійно, і ми не знаємо, у якому стані вона перебуває нині. Але, повторюю, проблем зі спиною в неї немає. Щодо її появи на контрольних стартах чи на Кубку IBU, то подивимося на її стан і тоді вирішуватимемо.

Турнірна хроніка

Шашки. Тбілісі (Грузія). Чемпіонат Європи. Українська шашкістка Олена Коротка виграла змагання з бліцу.

Легка атлетика. Ріва-дель-Гарда (Італія). Півмарафон Garda Trentino Half Marathon. Українець Олександр Матвійчук посів друге місце.

Дистанцію 21,097 км він здолав за 1:05.23, на десяті секунди випередивши кенійця Юліуса Кіпнгетіка Роно. А переміг ще один спортсмен із Кенії — Джонатан Косгей Канда (1:05.17). Змагання серед жінок виграла італійка Сільвія Вайсштайнер (1:15.11).

Футбол. Першість України. Перша ліга. 19-й тур. «Полтава» — «Арсенал-Київ». 0:1. «Оболонь-Бровар» (Київ) — «Інгулець» (Петрове). 4:1. «Миколаїв» — «Скала» (Стрий). 2:0. «Нафтовик» (Охтирка) — «Десна» (Чернігів). 2:0. «Черкаський Дніпро» — «Авангард» (Краматорськ). 1:0. «Верес» (Рівне) — «Суми». 2:1. «Іллічівець» (Маріуполь) — «Гірник-Спорт» (Горішні Плавні). 3:1. «Геліос» (Харків) — «Колос» (Дружківка). 0:0. «Буковина» (Чернівці) — «Тернопіль» — не відбувся.

«Іллічівець» — 47 очок, «Верес» — 40, «Десна» — 39, «Геліос» — 34, «Нафтовик», «Колос» — по 30, «Черкаський Дніпро» — 29, «Оболонь-Бровар», «Арсенал-Київ», «Авангард» — по 26, «Полтава» — 23, «Миколаїв» — 21, «Буковина», «Інгулець» — по 19, «Суми» — 18, «Скала», «Гірник-Спорт» — по 16, «Тернопіль» — 10.

Тренер «Зірки» подав у відставку

Футбол. Аргентинець Даріо Друді залишив посаду тренера ФК «Зірка». 29-річний фахівець очолив команду з Кропивницького в серпні цього року.

Разом із ним іде також його іспанський помічник Санчіс Бенавент. Виконувачем обов'язків тренера призначено Романа Монарьова, який до цього працював із молодіжною командою.

Віктор Догадайло (номінальний тренер команди і найближчий помічник Друді) залишається працювати в тренерському штабі. Варто зазначити, що Віктор Гаврилович не лише виконував формальні обов'язки, а й відігравав важливу роль у тренувальному процесі й організації команди.

Після 14 турів чемпіонату української Прем'єр-ліги «Зірка» посідає 9-те місце в турнірній таблиці.

Теодорчик урятував Польщу від поразки

Футбольні збірні Польщі й Словенії не змогли виявити переможця в контрольному матчі. Ближче до перемоги в зустрічі були підопічні Сречко Катанеца. На 24-й хвилині гості відзначилися завдяки зусиллям Міхи Мевлії.

Але словенцям не дав виграти форвард бельгійського «Андерлегта» Лукаш Теодорчик, права на якого належать київському «Динамо». На 79-й хвилині Лукаш відгукнувся на передачу Куби Блащиковського і встановив остаточний рахунок у матчі — 1:1.

Нагорода юному таланту

Удруге поспіль переможцем місячного голосування премії «Золотий талант» у категорії U-19 став півоборонець київського «Динамо» Віктор Циганков (**на знімку**), якому вчора виповнилося 19 років. У жовтневому опитуванні він набрав трохи менше балів (319), ніж у вересневому (337). Але втричі випередив найближчого конкурента — Артема Дудика (105).

У жовтні Циганков провів за основу «Динамо» п'ять матчів, у яких забив два м'ячі — у ворота «Зірки» в матчі чемпіонату і луганської «Зорі» в поєдинку 1/8 фіналу Кубка України. Загалом за першу команду столичного клубу Віктор у нинішньому сезоні забив чотири м'ячі у 12 матчах. Для дебютанта елітного дивізіону, який тільки відсвяткував 19-ліття, гідний показник.

А минулої суботи Віктор Циганков дебютував у переможному матчі національної збірної України проти Фінляндії в Одесі.

Фото Євгена КРАВСА (для «Голосу України»).

З ПОШТИ

№ 218 (6472) СЕРЕДА, 16 ЛИСТОПАДА 2016

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, подекуди невеликий мокрий сніг. На дорогах ожеледь. Вітер південний, північно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі 6—11 градусів морозу, на півдні та сході від 0 до 5 градусів зі знаком мінус. Вдень 0—5 морозу, у південних і східних областях 0—6 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 ЛИСТОПАДА

1945. У Аугсбурзі (Німеччина) засновано Українську вільну академію наук. **1966.** Розпочався V з'їзд письменників України, який виступив проти русифікації і на захист української мови. **1977.** Народився Віталій Васильцов — активіст Євромайдану. Герой України (2014, посмертно). **1992.** Верховна Рада України ухвалила Закон України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», який створював правові основи діяльності ЗМІ. **2014.** Загинув у бою поблизу села Нікишиного Шахтарського району Донецької області В'ячеслав Кірічек — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2015, посмертно).

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Поради від Оксани Забужко

У київському Мистецькому Арсеналі відбулася презентація нової книги Оксани Забужко «І знов я влізаю в танк...». До збірки увійшли вибрані тексти 2012—2016 років: статті, есе, інтерв'ю, спогади. Дещо вже відоме читачеві, а з чимось він знайомитиметься вперше. Назва книги символічна, адже вона про бойові дії, інформаційну війну, під час якої «по нас... «стріляють» невидимими кулями...».

Як вистояти в цій війні? Як уцілити, не втративши найкращі людські чесноти? Як зберегти найсильніше почуття — любов? Відповіді на ці та інші запитання авторка спробувала знайти разом з читачами.

Після закінчення презентації відома українська письменниця залишила автографи всім охочим на презентованих книгах.

Олег БОГДАНОВИЧ.

Київ.

Книга, як і грошова купюра, — це паперова макулатура?..

Репліка професійного гумориста (щодо електронного декларування)

Мабуть, не всі звернули увагу на те, що серед більш-менш скромних статків наших можновладців, набутих непосильним трудом, в оприлюднених ними електронних деклараціях чомусь зовсім не фігурують книжкові надбання (за винятком, здається, одного декларанта, який похвалився, як його колега власною церквою, власним чи то Псалтирем, чи то талмудом).

Проте, мабуть, чи не в кожного з них є своя сяка-така домашня бібліотечка. І якщо наші державні мужі (може, й не зовсім безпідставно) вважають свої книжки звичайною макулатурою, то не слід забувати, що кожен кілограм паперової макулатури чогось вартий!

Тож і в електронних деклараціях (після золотого батона, діамантового кулона та парчевих підштанків) було б не зайвим вказати, приміром, таке:

паперової макулатури —

а) 333 кілограми 500-гривневих купюр;

б) 666 кілограмів 100-доларових купюр;

в) 999 кілограмів довідкової, художньої та розважальної літератури.

Оце було б правильно! І всім зрозуміло.

Гриць ГАЙОВИЙ,
власник 13 пудів своїх і 39 пудів придбаних у букіністів та подарованих колегами книжок.

Заради миру і життя

ІСТОРІЯ З КОНВЕРТА

Ціну власноруч заробленого хліба Яніс Заріньш** (на знімку) **пізнав змалку. Коли, закінчивши дев'ять класів Гайсинської школи №2, мусив доглядати хворого лежачого дідуся. А ще його господарство: двох коней, свиней, корову, бика, гусей, курей, город...

Хлопці-ровесники ганяли м'яча, ходили на дискотеку, а він розривався між дідом, його чималим господарством та навчанням на водія у школі ДТСААФ. Щоправда, дід теж шанував дбайливого онука: давав гроші зі зданої на забій худоби, на свята смакували своєю птицею.

І все-таки хлопець із радістю пішов на армійську службу, ледь отримавши повістку 1998 року. Потрапив в інженерні війська до Києва. Тодішня військова газета «Народна армія» надрукувала цілу фоторозповідь про відмінника бойової та політичної підготовки молодшого сержанта Яніса Заріньша. Після армії працював на різних підприємствах рідного Гайсина (сюди батьки одразу після одруження переїхали з Риги). Згодом пішов у підприємці. Та власна діяльність давалася нелегко, чимало гуль набив, доки звівся на ноги. Бо змалку дід привчив бути чесним і справедливим, тож намагався працювати на совість...

Круто змінив життя телевізійний сюжет, коли побачив залякані обличчя дітей, щойно звільнених з полону. Вони якось по-дорослому розповідали про війну, про обстріли і вибухи, загибель батьків і рідних... Наступного дня Яніс записався добровольцем.

Два неспокійні місяці чекав своєї черги. Наприкінці 2014 року отримав направлення на перепідготовку до Бердичева у 26-й артилерійський дивізіон...

Назавжди запам'ятав 35-річний Яніс свій перший бій 25 січня 2015 року. Його підрозділ разом із іншими визволяв з оточення в Дебальцівському котлі наших бійців. 56 діб провів тут у постійних боях. Не зітреться з пам'яті те, як у перші три дні не мали ані води, ані харчів. Одягнені і взуті були кожен у своє — в чому приїхали із дому. Спали у двадцятиградусний мороз на землі, примерзаючи до неї, бо ворожі обстріли не давали змоги окопатися.

Душевної теплоти додавала присутність земляка Ярослава Михайлюка, з котрим ділили всі знегоди.

Неабияк виручали гайсинські волонтери Віктор Скрипник та Станіслав Руднєв. Вони, ризикуючи життям, доправляли харчі та теплий одяг. Інколи й місцеві мешканці ділилися продуктами, якось навіть порося дали...

Про те, як воював, свідчать нагороди — орден «За оборону Дебальцевого», медалі «Учасник АТО» та від Української православної церкви «За жертовність та любов до України». А ще на згадку про участь в АТО залишилося кілька осколків, уміло витягнутих хірургами.

Зажили, затягнулися рани на тілі, та душевного спокою після 12 місяців мирного життя, Яніс і досі не має. Тому вирішив знову піти на війну контрактником, щоб недосвідчене поповнення марно не гинуло.

Юрій КОВЧ.

Гайсин Вінницької області.

Фото надане автором.

Генетичний код нації — у вишивці

ПРОДОВЖУЮЧИ ТРАДИЦІЇ

У духовно-культурному центрі імені Паїсія Величковського, що діє при полтавському Свято-Успенському кафедральному соборі УПЦ КП, влаштували виставку старовинних вишитих сорочок. Експозиція має назву «Українська вишиванка — генетичний код нації».

Сформували її з рідкісних зразків, які зберігають шанувальники традиційного народного вжиткового мистецтва у приватних колекціях. Поруч із ними — світлини кінця XIX — початку XX століть, на яких увічнено реальних дівчат і жінок, котрі носили таку красу, а також давні знаряддя праці та предмети побуту. Все те віддзеркалює дивовижну гармонію матеріального і духовного світу, яку творили довкола себе наші предки. Адже раніше у справжніх майстринь фактично кожен орнамент або візерунок на полотні мав свою глибоку символіку. Саме тому вишиванки, яким уже понад століття, не виходять з моди й нині. У цьому вкотре пересвідчуються відвідувачі виставки **(на знімку)**.

Василь ГРИГОРІВ.

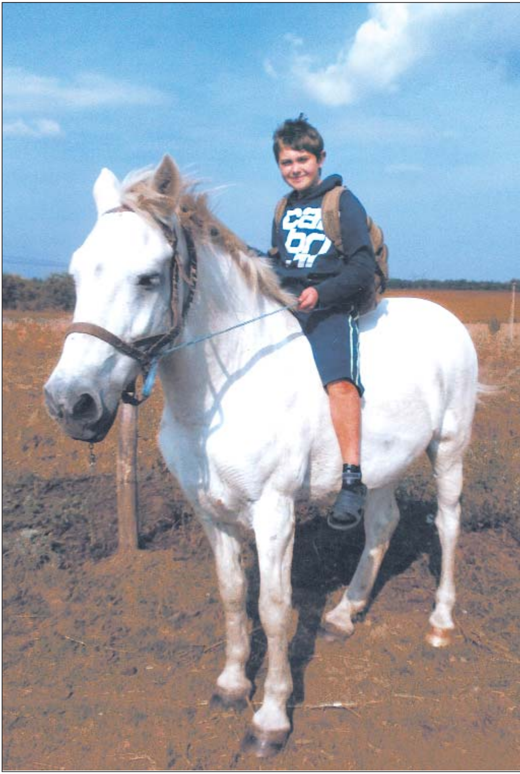
Полтава.

Фото автора.

І ТАК БУВАЄ

На уроки на... скакуні

Схоже, у родини Олесніцьких із хутора Сінокоси, що за шість кілометрів від села Хорупань Млинівського району Рівненщини, потреби в шкільному автобусі ніколи не було, хоча Петро Петрович з Оксаною Сергіївною — батьки чотирьох дітей. Троє доненчок уже закінчили навчання в місцевій дев'ятирічці, а наймолодший Сашко — нині п'ятикласник. У молодших класах із хутора Сінокоси, де мешкає сім'я, на уроки до Хорупаня хлопець добирався велосипедом. Шість кілометрів в один бік і стільки само назад — відстань чимала, але він залюбки її долав.

Коли підріс, опанував їзду верхи на коні. І не заради розваги чи хизування перед однолітками, а для справи: Сашко змінив велосипед на білогривого скакуна і на ньому щодня дістається до школи **(на знімку)**. Грязюка, дощ, мороз — йому не перепона. Хіба що як зима насупиться і замете стежки-доріженьки снігом, то юний вершник залишається у бабусі Галини в Хорупані, а коню нашіптує наказ повертатися додому, тож гривастий красень слухняно чвалає до обійстя господарів. І жодного разу не збився зі шляху...

Віталій ТАРАСЮК.

Млинів Рівненської області.

Фото автора.

Листи читала Оксана КАЛУГІНА

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Алла ДОДАТКО, Олена ГОРБУНОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 50930

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

